

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

{ श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः }

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

{ सेव्यः सदा सहस्र कल्पवृक्षः }

सम्यक्त्वं सत् प्रदत्ते प्रकटयति गुरौ वीतरागे च भक्तिं
माधुर्यं नीतिवल्या मधुरफलगतं राति संसारमार्गे ।
भव्यानारोहयत्यात्महितकर गुणस्थानपाटीं प्रकृष्टां
आत्मानन्दप्रकाशः सुरतरुविव यत्सर्वकामान् प्रसूते ॥१॥

पुस्तक १३. } वीर संवत् २४४२ ज्येष्ठ. आत्म सं. २१. } अंक ११ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा,—भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०अ०.	विषय.	पृष्ठ.	नं०अ०.	विषय.	पृष्ठ
१	वर्षगांठ प्रसंगे	गुरु स्तुति... २५७		महोत्सव.	२८०
२	महावीर स्तुति.	२५८	६	जुदा जुदा शहरमां उज्जवायेल	
३	जैन ऐतिहासिक साहित्य ... २५९			जयंती.	२८१
४	जुनागढमां श्री आत्मारामजी		७	श्रीमद् विजयानन्दसूरि अने तेमना	
	महाराजनी उज्जवायेल जयंती			चरित्र उपर्यी उद्बलवतो गोध. २८२	
	अने ते प्रसंगे त्यांती गोडींगने		८	वर्तमान समाचार, भावनगर	
	मणेदी आदशाही रकमनी भेट. २६१			अेक नवी गोडींगनी स्थापना. २८६	
५	आ सभानो अेकवीशमो वार्षिक		९	अेक प्राचीन तीर्थ... ..	२८६
	वार्षिक—भूदय ३. ६) टपात अर्थ आना ४.				

धी आनंद प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लखुबाधये छाप्युं—भावनगर.

અપાક શુદ્ધ પ થી ભેટની બુક વીં પીં થી મોકલવામાં આવશે.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશખબર.

તેરમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

“ શ્રી ચંપકમાલા ચરિત્ર ”

(ગુર્જર—અનુવાદ)

(અદ્ભુત મનોવેધક શીયલના મહાત્મ્યને જણાવનાર રસયુક્ત કથા.)

આહત ધર્મના શ્રીમાન ભાવવિજયજી વાચકનો રસ-અલંકારયુક્ત આ લેખ ઉત્કૃષ્ટ પદે આવેલો છે. આલંકારિક અને રસિક ભાષામાં ઉતારેલું આ સતીયરિત્ર અતિ રસિક અને સુખોદક છે. ચરિતાનુયોગની ઉપયોગિતા જે જે વિષયો પરત્વે સિદ્ધ કરવામાં આવી છે તે આ ચરિત્રના વિષયમાં સંપૂર્ણ રીતે દર્શાવવામાં આવી છે. ધર્મનો પ્રભાવ, શીયલ-સદાચારનું મહાત્મ્ય, ભાવનાની ભવ્યતા આ ચરિત્રમાં પ્રત્યેક પ્રસંગે ઉછળે છે. એકંદર રીતે જૈનોના ધાર્મિક અને સુખોદક ચિત્ર તરીકે આ ચરિત્રનો લેખ અતિ ઉપયોગી છે, જેથી વાચકના હૃદયમાં આ ગ્રંથનું સ્વભાવિક અનુમાન થાય તેવું છે. સર્વ સ્ત્રી પુરુષોને વાંચતાં આનંદ સાથે ધર્મયુક્ત ઐશ્વર્ય આપે અને સર્વવર્તનશીલ બનાવે તેવો આ ગ્રંથ છે.

આ ચરિત્રનો મૂળ ગ્રંથ (સંસ્કૃત) અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલો છે. તે મૂળ ગ્રંથના આશયને અવલંબી તેનો અનુવાદ પણ શ્રીમાન મહારાજ શ્રી મૂળચંદ્રજી ગણિના પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી મહિવિજયજીએ શુદ્ધ અને સરસ કરેલો છે, વળી સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓને સુગમ પડે તેટલા માટે ભાષાંતરમાં પણ શ્લોકના અંદા મૂવામાં આવ્યા છે.

સદરહુ ગ્રંથનો બહોળો ફેલાવો થતા, તેમજ અમારા માનવંતા ગ્રાહકો પણ આત્મ ભોક્ત્રમ અપૂર્વ ગ્રંથનો અમૂલ્ય લાભ લે તેવા ધરાદાયી આ વર્ષે ઉક્ત ગ્રંથ ભેટ આપવાનો કરાવ કરવામાં આવેલ છે, જે ગ્રંથ તૈયાર થયેલ હોવાથી અપાક શુદ્ધ પ થી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને વી. પી. થી મોકલવા શરૂ કરવામાં આવશે. દરેક વર્ષે ધારા મુજબ નિયમિત ભેટની બુક આપવાનો કંમ માત્ર અમારોજ છે, તે અમારા સુજ્ઞ બહુઓના ધ્યાન બહાર હશેજ નહીં.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકો ભેટની બુકનો સ્વીકાર કરી વી. પી. સ્વીકારી લેશે એમજ અમેને સંપૂર્ણ ભરસો છે. છતાં અત્યારસુધી ગ્રાહક રહ્યા છતાં ભેટની બુકનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય અથવા છેવટે બીજા બહાના બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણાંજ અમેને લખી જણાવવું કે જેથી નાહક પોસ્ટના પૈસાનું તુકસાન સમાને ખર્ચવું પડે નહીં, તેમજ અમેને તથા પોસ્ટ ખાતાને નકામી તરફીમાં ઉતરવું ન પડે. એટલી સૂચના વી. પી. નહીં સ્વીકારનાર ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આ સભામાં આ માસમાં નવા થયેલાં માનવંતા સભાસદો.

૧. ઝવેરી મણીલાલ સૂરજમલ રે. પાલણપુર, હાલ મુંબઈ. પે. વ. વાર્ષિક મેમ્બર.

૧. શા. મોહનલાલ પ્રાગજી રે. મહુવા.

”

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिन्मूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
 पोक्तितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नोविधेयः ॥

પુસ્તક ૧૩] વોર સંવત્ ૨૪૪૨, જ્યેષ્ઠ. આત્મ સંવત્ ૨૧. [અંક ૧૧ મો.

॥ ॐ ॥

શ્રી સદ્ગુરુચરણાય નમઃ

શ્રી સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

(હરિગીત અથવા સોહણી ગઝલ.)

આજે સહુ પ્રેમે નમો આનંદવિજય સૂરોશને,
 ભારત વિષે સર્વજ્ઞ સમકળીકાળમાં એ ઇશને;
 અજ્ઞાન ઈતિમિર ઉચ્છેદ કરતા બોધ દર્શ સત્શાસ્ત્રનો,
 લાસ્કર સમાન બની ખરે વિકસાવતા ભવિષ્યનો.
 આજે તિથિજ છે આપની સ્વર્ગે ગયાની સાંભરે,
 ઉત્સવ કરી અમ હૃદય આનંદિત બને ત્યાં તો ખરે;
 તુઝ સંપ્રદાય અમો પરત્વે પ્રેમ દૃષ્ટિ દાખવે,
 છે સેવ્ય સેવક ભાવ ત્યાં નિજ ધર્મ ધર્મી સાચવે.

સં. ૧૯૭૨ જેષ્ઠશુક્લ સપ્તમી.

જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર.

૧ અધિકાર. ૨ સૂત્ર. ૩ કમલ. ૪ સમૂહ.

२५८

श्री आत्मानंद प्रकाश.

श्रीमद् विनीतविजयविरचित-वीरजिन स्तवः ।

ऐं नमः ।

श्रीसिद्धार्थकुलाम्बरदिनकर ! कीर्तिपराजितसुन्दरसितकर !
 हितकर कामकरीर तु जय जय, हित० ॥ १ ॥
 अव्ययपदसुखसन्ततिकारण ! वृजिनानोकरनाशतवारण !
 वारणपतिगतिवीर तु, जय जय, वारण० ॥ २ ॥
 विहितोपशम पयोनिधिमज्जन ! स्मितविस्मपितसकलजगज्जन !
 सज्जनजनवनकीर तु, जय जय, सज्जन० ॥ ३ ॥
 हेलानिर्जितदुर्जनतमयम ! शासनवासितवरवाचंयम !
 संयमतरुवननीर तु, जय जय, संयम ० ॥ ४ ॥
 कमलपलाशसुकोमलकाय ! जननमरागतदेवनिकाय !
 काया-अवनसुपटीर तु, जय जय, काया० ॥ ५ ॥
 श्रीत्रिशलांगजसामजभासुर ! गुणगणराजितसकलसुरासुर !
 सुरवरभूधरवीर तु, जय जय, सुर० ॥ ६ ॥
 कण्ठविनिवोसितचम्पकमाल ! कविकोकिलकुलसरसरसाल !
 सालभुजालशरीर तु, जय जय, साल० ॥ ७ ॥
 कारितजनसुकृतार्जनहेव ! गौतमादिगणधरकृतसेव !
 सेवकवत्सलवीर तु जय जय, सेवक० ॥ ८ ॥
 इत्थं स्तुतश्चरमतीर्थपतिः प्रकामं कामांकुशश्रुतिविरजितजीवलोकः ।
 सूर्यशितुर्विजयदेवगणाधिभर्तुः सेवा विनीतमतिकस्य नयश्रिये स्तात्
 ॥ ९ ॥

संग्राहक—मुनि जिनविजयजी.

ઐતિહાસિક-સાહિત્ય.

૨૫૯

ऐतिहासिक-साहित्य ।

સંવિજ્ઞપક્ષિ પંડિતવર્ય શ્રીમદ્વિજયજી મહારાજનો એક
તાત્ત્વિક પત્ર

ત અંકમાં અધ્યાત્મરસિક શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીનો એક આધ્યાત્મિક પત્ર પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે, આ અંકમાં પણ એક એવો જ બીજો પત્ર વાંચકો આગળ રજુ કરાય છે. આ પત્ર સંવિજ્ઞપક્ષિય પંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી મહારાજનો લખેલો છે, આ સુવિહિત સાધુ આજથી ૧૧૦ વર્ષ પહેલાં અર્થાત્ વિક્રમ સંવત્ ૧૮૬૨ માં સ્વર્ગસ્થ થયા હતા, એમણે સં. ૧૮૨૦માં ‘નેમિનાથ રાસ’ ૧૮૪૨ માં ‘સમરાદિત્ય રાસ’ અને ૧૮૫૮ માં ‘જ્યાનંદકેવળી રાસ’ રચેલ છે. બીજી પણ કેટલીક ગુજરાતી કૃતિઓ-શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયના સ્તવનોના ટળા વિગેરે એમની પ્રસિદ્ધ છે, એમના જીવન સંગ્રામી ઉપલબ્ધ થતી હકીકત “જૈન ઐતિહાસિક રાસમાળા” માં પ્રગટ થયેલી છે. આ પત્ર એમણે લીંગડીના સંઘના આગેવાન શ્રાવક વોરા કસલા ડોસા ઉપર અમદાવાદથી સંવત્ ૧૮૩૩ ના શ્રાવણ માસની વદી ૯ મી ને શુક્રવારના દિવસે લખેલ છે. પત્ર દ્રવ્યાનુયોગ વિષયક છે. ચૌદમા ગુણઠાણે રહેલ જીવ દ્વિચરમ સમયમાં ૭૨ પ્રકૃતિ ક્ષય કરી ચરમ સમયમાં બાકી રહેલી ૧૩ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે છે અને મુક્ત થાય છે તે વિષયમાં ઉપર્યુક્ત શ્રાવકે પૂછેલા પ્રશ્નનો સવિસ્તર અને ઉપપત્તિપૂર્વક આ પત્રમાં ઉત્તર આપેલો છે. પત્રની લંબાઈ ૮૫ ઇંચ અને પહોળાઈ ૪૫ ઇંચની છે. લીપી દેવનાગરી હોઈ અક્ષરો સુંદર અને સ્પષ્ટ છે.

મુનિ જિનવિજય ।

પત્રની યથાર્થ નકલ.

॥ શ્રી ॥

॥ ૧ ૦ ॥ સ્વસ્તિ શ્રીપાર્શ્વપરમેશ્વરં પ્રણમ્ય શ્રી લીંબડી નગરે સુશ્રાવક પુણ્યપ્રભાવક દેવગુરુભક્તિકારક સંઘગુરુચ્ચ । વો । કસલા ડોસા યોગ્યં । શ્રી અમ્પ્રદાવાદથી લિ । પં । પદ્મવિજયનો ધર્મલાભ જાણવો । વી । અત્ર પુણ્યોદય પ્રમાણે સુખ છે । તુમ્હારો પત્ર ૧ આવ્યો તે વાંચી સમાચાર જાણ્યા । તુમ્હે લિખ્યું જે ચૌદમા ગુણઠાણાને દ્વિચરમ સમયે ૭૨ ક્ષય કરી અને ૧૩ પ્રકૃતિ ચરમ સમયે ક્ષય કરી સિદ્ધિ વર્યા, તે ચરમ સમયેજ સિદ્ધિ વર્યા કે લગતે સમયે સિદ્ધિ વર્યા ?, હમ લિખ્યું તેહનો ઉત્તર । ચૌદમા ગુણઠાણાના છેહલો સમય ગઈ

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લગતે સમયે સિદ્ધિ વર્ષા, જે કારણે છેહલે સમયે તો ૧૩ પ્રકૃતિ ઉદયમાં તથા સત્તામાં છે, અને જે સમયે ઉદય સત્તાગત કર્મ હોય તેહજ સમયે સિદ્ધિ, એમ કહેવાય જ કિમ ? કાંય સમયના વે ભાગ થતા નથી । તથા જે કર્મનો ઉદય તેહજ કર્મનો ક્ષય, એક સમયે કિમ હોય ? તથા કોઈ કહેસ્યે જે એ તો વ્યવહાર વ્યાખ્યા છે, નિશ્ચય થકી ચૌદમા ગુણઠાણાને છેહલે સમયે સિદ્ધિ તે પાળે કહેવું ન ઘટે । જે કારણ માટે આઠમા કર્મનો પરિણામ કહ્યો છે. જે આયુર્કર્મ સર્વથા જીવથી ભિન્ન કિ વારં થયું, તિવારે વિશેષાવશ્યકમાં કહ્યું જે નિશ્ચયનયે “ પર-ભવ પદમે સાડો ” ઇતિ એતલે પરભવને પ્રથમ સમયે સર્વ શાત કહ્યો, જિવારે છેહલે સમયે તો ન કહ્યો । વલી શ્રી વિશેષાવશ્યક મધ્યે કેવલજ્ઞાન ઉપજાવા આશ્રી નિશ્ચય-વ્યવહારનય ફલાવ્યા છે, તેહમાં એમ ઠરાવ્યું જે, નિશ્ચય થકી કેવલજ્ઞાન તેરમા ગુણઠાણાને પ્રથમ સમયે ઉપનું, અને વ્યવહાર નયે તેરમાને બીજે સમયે ઉપનું, જે માટે વ્યવહાર નય તે ઉપના પછી ઉપનું કહે છે; ક્રિયાકાલ-નિષ્ઠાકાલ ભિન્ન સમયે માને છે. અને નિશ્ચયનય ઉપજતાં વેલા ઉપનું કહે છે જે માટે નિશ્ચયનય ક્રિયાકાલ-નિષ્ઠાકાલ એક માને છે । ઇતિ । એ રીતે વિશેષાવશ્યકમાં ચર્ચા કરી છે, પાળે વારમા ગુણઠાણાને ચરમ સમયે કેવલજ્ઞાન એહવું તો કહિં લિખ્યું નથી । જો તે વારમાને છેહલે સમયે કેવલજ્ઞાન ઉપનું લિખ્યું હોત તો ચૌદમાને છેહલે સમયે સિદ્ધિ એમ કહેવાત તે તો નથી । તે માટે લગતે સમયે સિદ્ધિ ઇતિ । વલી સૂગઢાંગ સૂત્રમાં કેવલી ભગવાનને ઇરિયાવહી સંબંધી શાતા વેદનીનો બંધ કહ્યો છે તિહાં એહવાં પાઠ છે । “ જે પદમે બંધડ, વીએ વેણડ, તડે નિજરે । ” પ્રથમ સમયે વાંધે, બીજે સમયે વેદે, ત્રીજે સમયે નિજરે એહમાં પાળે વેદવાને સમયે નિર્જરા નથી કહી તિવારે એમ ઠર્યું જે વેદવાને લગતે સમયે નિર્જરા, એ રીતે ચૌદમાને છેહલે સમયે ૧૫ પ્રકૃતિનું વેદનું અને તેહને લગતે સમયે નિર્જરા, અને નિર્જરા તથા સિદ્ધિનો સમય તે એક, જે સમયે નિર્જરા તેહ સમયે સિદ્ધિ એ રીતે છે । વલી કોઈ કહેસ્યે જે એક સમયમાં ઉત્પાદ-વ્યય કિમ થાય ? તેહને કહિં, જે સિદ્ધિને સમયે સકર્મા પર્યાયનો વ્યય સિદ્ધ પર્યાયનો ઉત્પાદ એ પાળે પ્રગટ છે; કાંય એક સમયમાં જે પર્યાયનો વ્યય તે પર્યાયની ઉત્પત્તિ એમ તો હોયજ નહીં । વલી શ્રી ભગવતીસૂત્ર-ને ધુરે “ ચલમાળે ચાલિએ ” ઇત્યાદિક ૯ પ્રશ્નમાં પાળે “ ઉદીરિજ માળે ઉદી-

શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૬૧

રિણ, વેદિજ્ઞમાણે વેદેણ, નિજ્જરિજ્ઞમાણે નિજ્જિજ્ઞે । ” એહમાં પાણિંમ કહ્યું, ઉદી-
રવા સમયેં ઉદેયું કહિં, વેદવા સમયેં વેદું કહીં તથા નિજ્જરવા સમયેં નિજ્જયું
કહિં । તે માટે વેદવાનો તથા નિજ્જરવાનો સમય જૂદો હૈં । જો જૂદો ન હોય
તો વેદના તથા નિજ્જરાં એ વેં પ્રશ્ન જૂદાં કિમ હોય ? । ઇતિ । વીજા કર્મગ્રન્થ-
ની ટીકા મધ્યે વીજી ગાથાની ટીકામાં ચૌદમા ગુણઠાણાનો અર્થ કર્યો તિહાં ઇમ
લિખ્યું છે જે “ શૈલેશી કરણ ચરમ સમયાનંતર મુચ્છિન્ન ચતુર્વિધ કર્મવંધન-
ત્વાત્ । ” ઇંહાં પાણિ શૈલેશીના ચરમ સમયને અનંતર કહેતાં લગતે સમયેં ચાર
કર્મવંધન ઉચ્છિન્ન થયાં ઇત્યાદિક । કાગલમાં કેતલી વાત લિખાય પાણિ સર્વ-
નો રહસ્ય એ જે ચૌદમાગુણઠાણાને છેહલેં સમયેં પ્રકૃતિ ૧૨ તથા ૧૩ છતી છે
અને તદનંતર સમયેં એનો ક્ષય અને એજ સમયેં સિદ્ધિ ઇતિ તત્ત્વં ।

એ વાત ગુરુજી પાસેં પાણિ ચર્ચા સહિત ઘણી વાર સાંભલી છે તે જાણું
ડોસા ધારસી તથા સહેસપલ તથા ઝવેરીને ધર્મલાભ કહેવો વો દેવદર્શને સંભારવા
અથ સંભારીં તે અનુમોદવું વલતા પત્ર પોહતાનો સમાચાર દેવો । ચોમાસુ ઉતરે
સિદ્ધાચલજી નીસર્યા તો એ મારેં જણાસ્યેં પછી તો જિમ નિમિત્ત હસ્યેં તે વનસ્યેં ।
મિતિ શ્રાવણ વદિ ૯ ગુરો । તથા વળી છઠા કર્મગ્રંથની ટીકા ને છેહલેં પાણિ
એહવો પાઠ છે જે “ તતોઽનંતર સમયે ” ઇતિ । એ કાગલ કોઈ ઠાઠકા પાસે
વંચાવજ્યો સં. ૧૮૩૩ વર્ષે ।

॥ સંઘ મુખ્ય । વો । કસલા ડોસા યોગ્યં । લીંબડી નગરે ॥

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી
જયંતી.

તે પ્રસંગે વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિની બોર્ડીંગને મળેલી એક બાદશાહી
રકમની ભેટ.

મરહૂમ જૈનાચાર્ય શ્રી ૧૦૮ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરિ (આત્મારામજી)
મહારાજનો એકવીસમો નિર્વાણ મહોત્સવ.

“ મુનિમહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીનું જૂનાગઢમાં આગમન. ”

એ તો નિર્વિવાદ વાત છે કે જ્યારે પણ જીવનું ભલું થવાનું હોય ત્યારે

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગમે તે રીતે તેને કોઈને કોઈ સારો સમાગમ આવી મળે છે. જુનાગઢના શ્રાવક સમુદાય-તેમજ અન્ય જૈનેતરને કોઈપણ પ્રકારનો લાલ લેવા સરજેલ કે આ વર્ષે શુભ જોગ મળી આવ્યો છે. જે વાત સ્વપ્નમાં પણ બનવી મુશ્કેલ તે અનુભવમાં આવી મળે એથી વધારે શુભકર્મ-પુણ્યનો ઉદય બીજો કયો સમજવો? કેળવણીના સાચા હિમાયતી-સમાજની ઉચ્ચ સ્થિતિના અભિલાષી-નિરંતર તેવાજ પ્રયાસમાં મગ્ન એવા નામથી અને કામથી વદ્ધલ-મરહૂમ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજના વડીલ શિષ્ય-મુનિમહારાજ શ્રી લક્ષ્મીવિજયજી તેઓના સુશિષ્ય-મુનિમહારાજ શ્રી હર્ષવિજયજીના સુપ્રસિદ્ધ શિષ્ય-વિદ્વદ્વત્ન-પ્રસિદ્ધ વક્તા-મુનિરાજ શ્રી વદ્ધલવિજયજી-મુંબઈમાં જે ચોમાસાં કરી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને પ્રગતિમાં લાવી સુરતમાં ચોમાસું કરી જૈન વિનિતાવિશ્રામની શરૂઆત કરાવી ચોમાસા બાદ સુરતથી વિહાર કરી અનુક્રમે ગામો ગામ પોતાની અમૃતમય વાણીનો લાલ આપતા વિચરતા વિચરતા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રની યાત્રા કરી ઘણા સમયની બાળબ્રહ્મચારી પ્રભુશ્રી નેમિનાથ સ્વામીને ભેટવાની પોતાની ઉત્કંઠા પૂરી કરવા અત્રે જુનાગઢ સ્થળમાં પધાર્યા.

જુનાગઢના જૈન સમુદાયની ઘણા સમયથી મહારાજ પધારવાના છે એવી ઇચ્છા-પૂરી થઈ. ખુશીના આવેશમાં યથાયોગ્ય ભક્તિદ્રારા સામૈયાથી મહારાજશ્રીનો નગરમાં પ્રવેશ કરાવ્યો તે વખતનો જે કાંઈ ઉત્સાહ હતો અર્ક કહેવામાં આવે તો તેજ ફળીભૂત થયો નજરે આવે છે શું અનુભવમાં આવી રહ્યો છે. શ્રીનેમિનાથ પ્રભુની યાત્રા કરી પોતે જુનાગઢના જૈન તેમજ જૈનેતર સમુદાયને નિરાશ કરી-ફરી દર્શન ક્યારે મળશે એવી આજીજી કરતાં વિષ્ણુ મૂર્તિ સાધુ ધર્મની રીતિને માન આપી જુનાગઢથી વિહાર કરી અન્યત્ર પધારી ગયા. જુનાગઢમાં પ્રથમ બાર દિવસ સ્થિતિ કરી તે દરમિયાન એક શ્રી મહાવીર જયંતીના પ્રસંગે-એક સરકારી હાઈસ્કૂલમાં અને એક જુનાગઢ વીસાશ્રીમાળી બોર્ડીંગના વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ આપવાના મેળાવડા પ્રસંગે એમ ત્રણ ભાષણો આપી લોકોનો જે પ્રેમ, લોકોની લાગણી, તેઓશ્રીના પ્રતિ ઉદ્ધલવી હતી તેનાથી આકર્ષાઈ કહો કે ગમે તેમ એવું એક નિમિત્ત આવી બન્યું કે જેથી તેઓશ્રીને પાછું જુનાગઢના તૃપિત લોકોને વચનામૃતનું પાન કરાવવા પાછા ફરવું-પડ્યું એટલુંજ નહીં-ટોળી-મંડળી બાંધી બીજા સાધુઓને અન્યત્ર પાછળથી પોતાની પરોચવાની મરજીથી ચોકચા હતા તેમને પણ પાછા જુનાગઢ બોલાવવા પડ્યા-આતું નામ તે ફરસના.

“જુનાગઢમાં ચોમાસાને માટે સંઘની વિનંતિ અને

મહારાજ સાહેબનો સ્વીકાર.”

જે નિમિત્તે પાછા ફરવું થયું હતું તે પૂર્ણ થયે વળી વિહારની તૈયારી કરી

શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિયરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી.

૨૬૩

પણ સુભાગ્યે જૂનાગઢના શ્રદ્ધાલુઓની એવી પ્રબલ ઇચ્છા થઈ કે ગમે તેમ થાય તોપણ આ વર્ષ મહારાજનું ચોમાસું અત્રેજ થવું જોઈએ. સિદ્ધાચલજી તીર્થપર સાધુઓનાં ચોમાસાં થાય તો બાળ બ્રહ્મચારીનાં ત્રણ કલ્યાણકૃતી પવિત્ર એવા શ્રી ગિરનાર-ઉદ્ધ્યંત-રેવતાચલ-તીર્થપર કેમ ન થાય ? ક્ષેત્ર ફરસના-શાસનદેવતાની સુનજર-શ્રદ્ધાલુઓની સાચી શ્રદ્ધાના પ્રભાવે મહારાજનું મન પણ કાંઈક દ્રવીભૂત થયું અને ચોમાસાની આશાથી લોકોનાં મન શાંત કરવા શ્રીસંઘની વિજ્ઞપ્તિ સ્વીકાર કરી. પુત્રનાં લક્ષણ પાલણામાંથી જ માલમ પડી આવે તેમ ચોમાસામાં જે જે લાલો થાવાના છે તેના મુહૂર્તરૂપે-જેઠ સુદિ છઠ ને દિવસે વનથલી ગામ કે જે જૂનાગઢથી નવ માઈલને આસરે છે ત્યાંના રહેવાસી મુંબઈના એક ધીકતા સુપ્રસિદ્ધ વ્યાપારી શેઠ દેવકરણ મૂળજીએ પોતાની ઉદારતા બતાવી પોતાના જાતિભાઈઓની સ્થિતિ ઉંચી આવે એવા ઈરાદાથી મહારાજશ્રીના પ્રમુખપણા નીચે જૂનાગઢ વીસા-શ્રીમાળી જૈન ગોડીંગને ઉંચા પાયા ઉપર લાવવા પચીસ હજારની એક નાદર રકમ બક્ષીસ કરી પોતાના શુભ ધનને શુભમાર્ગમાં વ્યય કરી ધનને સદુપયોગ આમ કરવો યોગ્ય છે એવો બીજાઓને પાઠ શીખવ્યો છે. આ પ્રસંગે પ્રમુખ તરીકેના પોતાના વક્તવ્યમાં મહારાજ સાહેબે જે કાંઈ ઉપદેશ અને કર્તવ્ય પરાયણ થવાની રીતિ બતાવી તે સાંભળી લોકોનાં દિલ પીગળી ગયાં, જેથી મહારાજ સાહેબની સૂચના પ્રમાણે સોરઠની વીસાશ્રીમાળી નાતના સમુદાયની પચીસ હજારની રકમ લેળી થાય અને શેઠ દેવકરણભાઈ જેટલી રકમ આપવા હાલ તરતમાં તૈયાર છે તેનાથી ડાબલ આપવા જરા પોતાના દિલને વધારે ઉદાર કરી પોતાના હાથને આગળ લાંબાવે એટલે એક લાખની રકમ શેઠ દેવકરણભાઈના તરફથી પૂરી કરવામાં આવે અને પચીસ હજારની રકમ નાતના તરફથી એકઠી કરવામાં આવે એકંદર સવાલાખની યોજના થાય અને ગોડીંગનું કામ ધારા ધોરણથી ઉપાડી લેવામાં આવે તો ઘણું સાફ ફળ નીવડે. આ વાતને સર્વ કોઈએ ઘણી જુશીની સાથે સ્વીકારી લીધી છે અને અમુક મુખ્ય આદમીઓએ પચીસ હજારની રકમ એકઠી કરી આપવા પ્રતિજ્ઞા લીધી છે આ એક પ્રથમ મોટું લાભનું કામ થયું છે. આવા મહાત્માના સમાગમથી બીજા લાભ અત્રેના વતનીઓને મરહૂમ પૂજ્યપાદ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજની સ્વર્ગ-તિથિ જેઠ સુદિ આઠમે ઉજવવાનો મળ્યો છે. અમારી જીંદગીમાં અમને આ પ્રથમજ લાભ પ્રાપ્ત થયો છે. જે કે મરહૂમ મહાત્મા પ્રસિદ્ધ હોવાથી અમે તદ્દન અબળાયા નહોતા પરંતુ તેઓના સદાચાર તેઓની લાગણી તેઓનાં સમાજ સુધારા પ્રતિનાં કાર્યો વગેરેથી અમો પરિચિત નહોતા, તેનો પરિચય આ વખતે અમને થયો છે. જે આનંદ જે લાભ મળ્યો છે તેનું વર્ણન કરવા જીવ્હા સમર્થ

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી, કલમ લખી શકતી નથી તો પણ ચતુર્કિંચિત્ ઉલ્લેખથી બીજા લાઇઓને લાલ મળે એ કારણથી એક પ્રકારનો સ્વામીવાત્સલ્ય સમજી થોડું દિગ્દર્શન કરાવવામાં આવે છે.

નિર્વાણ મહોત્સવનો પ્રારંભ.

જમાનાને અનુસરી વિજ્ઞપિપત્ર છપાવી આ નગરમાં ખબર આપવામાં આવી આવી હતી જેની નકલ—

વિજ્ઞપિ.

સર્વ ધર્માલિલાધી સન્નજનો પ્રતિ સવિનય જણાવવાનું કે જેઠ સુદિ ૮, તારીખ ૬ જૂન શુક્રવારને દિવસે મરહુમ સુપ્રસિદ્ધ જૈનચાર્ય શ્રી મદ્વિજયાનંદસૂરિ ઉર્ફ આત્મારામજી મહારાજનો એકવીસમો નિર્વાણમહોત્સવ (જયંતીરૂપે) ઉજવવામાં આવનાર છે તે પ્રસંગે મરહુમ મહાત્માનાજ પ્રશિષ્ય મુનિ-મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી (કે જેઓના પ્રમુખપણા નીચે ગયે શુક્રવારેજ અતંતધર્માલયમાં સલા મળી હતી) વગેરે સાધુઓ તેમજ પંડિતજી હંસરાજ શાસ્ત્રી વગેરે સુજ્ઞ સદ્ગૃસ્થોના તરફથી મરહુમની બાબતમાં કેટલુંક યોગ્ય જણવા લાયક ઉપદેશ રૂપ વિવેચન કરવામાં આવશે, માટે સર્વ સુજ્ઞ મહાશયો પોતાના મિત્રમંડળ તથા કુટુંબ સાથે ઉપરકોટમાં આવેલી શેઠ હંમલાભાઈની ધર્મશાળામાં સવારના આઠ વાગે આ શુભ તકનો લાલ લેવા પધારશો એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

આપના સેવક,

શાહ પ્રભુદાસ ત્રીભોવનદાસ.

શેઠ દેવકરજી મુળજી વંથળીવાળા.

શેઠ હરખચંદ જયચંદ.

કાર્યક્રમ.

૧ મંગળાચરણમાં પ્રભુ તથા ગુરુ સ્તુતિ. ૨ ગુરુમહારાજની મૂર્તિની વાસકોપથી પૂજા. ૩ જુદાં જુદાં ગાયનો. ૪ જુદાં જુદાં છટાદાર લાખણો. ૫ સમાપ્તિમાં ગુરુસ્તુતિ.

(નોટ) બપોર પછી બે વાગે શ્રી મહાવીર સ્વામીના દેરાસરમાં મરહુમ પૂજ્ય મહાત્માની બનાવેલી સત્તર લેદી પૂજા લણાવવામાં આવશે તેમજ રાત્રે ભાવના ભાવવામાં આવશે.

ઉપર પ્રમાણે જાહેર થવાથી સંવત ૧૯૭૨ જેઠ સુદિ ૮ તારીખ ૬ જૂન શુક્રવાર ૧૯૧૬ના દિવસે આપેલ ટાઇમે જૈન તેમજ જૈનેતરોથી હોલ ચીકાર લ-

શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિચરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૬૫

રાઈ ગયો હતો મકાનને વાવટાથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. નીચે બેંડ વાજી પોતાની મધુર ધ્વનિથી અને વાવટાઓ ઇસારાથી લોકોને બોલાવતા હોય તેમ લોકોની ધમાલ મચી રહી હતી. જૈનેતરોમાં ખાસ કરીને અધિકારી વર્ગ અને નાગરજીવસંસ્થાઓએ વધારે સારો ભાગ લીધો હતો. એક મોટા સિંહાસન ઉપર (મરહૂમ-જૂનાગઢના દાકતર સાહેબ ત્રિભુવનદાસભાઈ કે જેમના પ્રયાસથી શ્રી ગિરનાર તીર્થની સુવ્યવસ્થા પગથીઆં વગેરેથી સુધારે થયો છે તેમના પુત્રાએ ગુરૂલક્ષ્મિ નિમિત્તે અમદાવાદથી બનાવી મંગાવેલ ચોલપેઇન્ટીંગ) મરહૂમ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજની ભવ્ય મૂર્તિ સ્થાપન કરવામાં આવી હતી, જે ભાવિક સદ્ગુરૂસંસ્થાના ચિત્તને આકર્ષિત કરતી હતી. પ્રારંભમાં મરહૂમ દાકતર ત્રિભુવનદાસના પુત્ર ત્રિભુદાસભાઈએ આમંત્રણ પત્રિકા સંભળાવી. ત્યારબાદ હોરમનીયમની સાથે મીઠી આવાજથી પ્રભુસ્તુતિ તથા ગુરૂસ્તુતિરૂપ મંગળાચરણ કરવામાં આવ્યું. તે પછી કાર્યક્રમમાં બતાવ્યા મુજબ ગુરૂ મૂર્તિની વાસક્ષેપથી પૂજા કરવામાં આવી-તેમજ ગાયન કરવામાં આવ્યું. તે પછી ભાષણશ્રેણિ શરૂ થતાં-પ્રથમ પરિચય આપવા માટે મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીએ ઉભા થઈ જણાવ્યું કે આજે મરહૂમ પૂજ્યપાદ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજને પરલોક સિધાવે એકવીસમું વર્ષ શરૂ થાય છે. એઓના નિર્વાણોત્સવથી આપણે શો શો લાલ લેવાનો છે તે એમની કારકીર્દી ઉપરથી જણાઈ આવે છે. મહાત્માઓની જયંતી વગેરે જે કાંઈ તિથિ ઉજવવામાં આવે છે તેનો મૂળ ઉદ્દેશ એજ હોવો જોઈએ અને છેજ કે તેમના આચાર વિચાર અને ઉચ્ચાર કેવા ઉંચા પ્રકારના હતા, એજ કારણથી મહાત્માઓને યાદ કરવામાં આવે છે અને મહાત્માની ગુણોની છાપ આપણા હૃદયપટ ઉપર પાડી મહાત્માને પગલે ચાલતાં આપણે શીખવું જેથી મહાત્માના ગુણાનુવાદથી મહાત્માના ગુણો આપણામાં આવે જેને લઈને આપણો આત્મા પણ મહાત્મા થઈ શકે, માટે આજે જે કાંઈ વિવેચન જુદા જુદા વક્તાઓના તરફથી થશે તે મરહૂમના ગુણાનુવાદ રૂપે થશે જેથી આજના સંપૂર્ણ વિષયને “ મરહૂમ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજનો એકવીસમો નિર્વાણ મહોત્સવ ” એમ સમજવું. ઇત્યાદિ હિંદુસ્તાની ભાષામાં બોલી પોતે બેસી ગયા એટલે પ્રથમ વક્તા તરીકે મુનિ શ્રી વિચ્છક્ષણવિજયજી આજ્ઞાનુસાર ઉપસ્થિત થયા જેમણે પોતાનો વિષય શરૂ કરતાં જણાવ્યું કે—

“ મુનિ શ્રી વિચ્છક્ષણવિજયજીનું ભાષણ ”

વન્દે વીરમ્.

શક્યં યન્ન વિશેષતો નિગદિતું પ્રેમૈવચિન્તિતં, મૃદ્વક્ત્રી વદનેન્દુમણ્ડલમિવ સ્વાન્તે-
વિષત્તેમુદં ।

२६६

श्री व्याख्यान'६ प्रकाश,

यन्मुग्धा नयनान्त चेष्टितमिवाध्यक्षेपिनालक्षितं, तत्तेजो विनयादमंदहृदया नन्दा-
यवन्दामहे ॥ १ ॥

योविश्वं वेद वेद्यं जलन जलनिधे भञ्जिनः पारदृष्ट्वा
पौर्वापर्याविरुद्धं वचनमनुपमं निष्कलंकं यदीयं
तं वन्दे साधुवन्द्यं सकलगुणनिधिं ध्वस्तदोषद्विपन्नं
बुद्धंवा वर्धमानं शतदल निलयं केशवं वा शिवं वा ॥ १ ॥

चारित्र सिन्धो करुणा सुधेन्दो निस्स्वार्थबुद्ध्या भवजीवबन्धो
कैसे करूँ स्तवना तुझारी हुं अल्प ईहा दिल भक्ति भारी ॥ २ ॥
में स्तोत्र इससे करने खडा हुं वार्ता प्रसिद्धा खलु लोक मध्ये
फैंका हुआ पथ्थर खंड क्या न प्रयातिशीघ्रं गगनान्तराले ॥ ३ ॥

कहो प्यारे बन्धो छवि निरखके सूरिवरकी,
न को हर्षावेगा त्यजति जलधारां स्वनयनात्
प्रतिष्ठयादृष्टाप्रथमकृतपुण्यैर्वहुतरैः, हमारे भाग्योमें दर्शन कहां शुद्ध मुनिका ॥ ३ ॥
लुभाती थंभाती मन नयनको मुर्ति जिनकी, प्रतिष्ठायामें भी अहह सकती आज
तक है

यदि साक्षात्होते स समयमें सूर्य समजो, समाजोकां सारा दुख विलय होता
निरखके ॥ ४ ॥

न कष्टोंकों देखा परउपकृति चित्त धरके, जिन्होंनेदेखाया सुगतिपथको नाम उनके
फिराते मालामें सबजन सदा प्रेम धरके, नमो तस्मै प्रेम्णाविजयिविजयानन्द
कृतिने ॥ ५ ॥

उवारा दुःखोसे जनम धरके पंचदनको, हटाया अज्ञान प्रखर करहो अन्ध तमको,
नही तो भी धारा निज हृदयमें ज्ञान मदको, नमो तस्मै प्रेम्णा विजयिविजयान-
न्द कृतिने ॥ ६ ॥

पसारा सद्धर्म क्षिति तलविषे ग्रन्थरचके, उतारा दुर्वादि मद वचनको सिद्धगिरिमें,
सभी नेताओंने मिलकर दिया सूरिपदको-नमोतस्मै ॥ ७ ॥

चिकागोमें भेजा प्रतिनिधिवना जैनमतको, बतानेके हेतु जगतजनके सत्यपथको,
बने श्रद्धाधारी गुरु समझके सूरिवरको, । नमोतस्मै प्रेम्णा- ॥ ८ ॥

सभीके प्रश्नोका समुचितपने उत्तर दिया, प्रशंसाकी काव्यविमल रचके हार न लने,
नही जीते भूल उपकृति महा कोविदजन, नमोतस्मै प्रेम्णा ॥ ९ ॥

श्रीभद्र विजयानन्दसूरिधरनी जूनागढमां उजवायेसी जयंती.

२६७

परमपूज्य गुरुवर्य, सद्ग्रहस्थो सुशीला बहनों ?

पूर्व कथनसे आपको यह विदित है, कि अपने इस पवित्र भूमिमे किस-लिए एकत्र हुए है। मैं आज किसलिए यहां उपस्थित हुआ हूं यह भी आप जानते है। इसके पहले मैं इतना अवश्य कहूंगा, कि मुझे परमपूज्य मरहुम महात्मा न्यायाम्भोनिधि श्रीमद्विजयानन्दसूरिधरके दर्शनका सौभाग्य नहीं मिला, परन्तु निकटोपकारी श्री गुरुमहाराजके मुखारविन्दसे सुन और उनके कर चरित्रके अवलोकनसे, जो कुछ मुझे उपलब्ध हुआ, उसमेसे यत्किंचित् बोलना चाहता हू। वा कि यूतो मेरे प्रातःस्मरणीय श्री गुरुजी महाराज उनका निर्मल जीवन सुनावेंगे ही क्योंकि आपके अन्त समयतक आपकी सेवामे आप (श्री गुरुजी महाराज) हाजिरथे इसलिये आप जितना कह सकते हैं मेरे ख्यालमे अन्य कोई न कह सकेगा। उपकारीका उपकार न भूलना इसीको कृतज्ञता कहते है, हर्षकी बात है कि आज हम तुम उपकारीके उपकारको स्मरण कर कृतज्ञ बननेका प्रयत्न कर रहे हैं।

सज्जनो ! इन महात्माने जो उपकार किये हैं उनका वर्णन करना मेरी शक्तिसे बाहर है, यानि वचनातीत है, तो भी मैं इतना अवश्य कहूंगा कि जिस समय जैन समाज अज्ञान समुद्रमे डुबकी खा रहा था, जिस समय शान्तिसगर अपनी मर्यादाको उलंघ कर अशान्तिके तोफानसे जैन समाजके जहाजको डुबा रहाथा, जिस समय राजेन्द्रसूरि बाढाडंवरसे, मधुर वाणीसे, और कुयुक्तिओसे, वाग्जालमे फसाकर अपने पाण्डित्यका परिचय दे रहाथा, जिस समय अध्यात्म नहीं, नहीं, अंधातमकी कालिमा हुकूमरूप होकर “ सूरत ” को अंधेरेमें आंख बन्द कर रहनेके लिए प्रतिज्ञारूप बाडेमे बन्दकर रहाथा नहीं नहीं पशुओंके न्याइ पुर रहाथा, कहांतक श्रद्धालु धर्मात्माओंको धर्माचरणसे पतितकर अपने सदृश स्वेच्छाचारी बनानेका प्रयत्न कर रहाथा—

जिस समय जैन समाजके प्रातःस्मरणीय मुनिमण्डलकी विद्याशिथिल होरहीथी, सौभाग्यवश विधर्मिओंके कराल गालसे बचे हुए जगतके आदर्शरूप हजारो ग्रन्थ भण्डारमे कार्यवाहकोंके प्रमादसे कीडेके शरण हो रहे थे यानी सड़ रहेथे. उस समय जैन समाजको पुर्वोक्त महान कष्टसे मुक्त करनेका काम इन्ही महात्माने किया इसलिये जैन समाज इन महात्माका कितना कृणि है यह आप स्वयं

विचार सकते हैं। महाशयो ! जो उपकारी होते हैं वह स्वयं शान्त मुर्ति हो कर अन्यकी अशान्तिको हटा देते हैं, वह उद्वेग रहित होते हैं, वही इस संसारमे कुछ कर सकते हैं, नकि जो तापसे पथथरके भांति जरासामे, गरम जरा सामे, ठण्डा हो जाता हैं, यानि जिस काम न जरासा सुख या दुःखसे विचलित हो जाता है, वह नतो अपना सुधार कर सकता है न अन्यका ! आप ऐसे नहीं थे, कैसाही विघ्न कैसाही दुःख, कैसाही समय, कैसाही भारी कार्य, क्यो न आपडे, उस समय जिसका मन हिमाचलकी भांति निश्चल रहता है, वही उपकार-चक्रको चला सकते हैं, वही संसारके बीरोंमें गिने जाते हैं, वही संसारमे कुछ कर सकते हैं, उसीके नामकी जपमाला सच्चे और साफदिलसे लोक फिराते हैं, उन्हीको सारा समाज पूज्यदृष्टिसे देखता है, उन्हीका नाम इतिहासमे अजरामर होता है, वोहि लोगोपर कुछ सच्चा उपकार करते हैं, आपभी एक ऐसेही महर्षिथे सभ्यश्रोतृवृन्दो ? विपदाको सहन करता हुआभी उपकारी पुरुष परोपकारसे चित्तवृत्ति नहीं खेंचता, जैसे किसी कविने कहा हैं।

उपकृति साहसिक तथा क्षतिमपि गणयातिनोपकारी

प्रकाशयति प्रकाशं दीपशिखा स्वांगदाहे न

॥ १ ॥

आपद्वतः खलु महाशय चक्रवर्तिः विस्तारयत्यकृतं पूर्वं सुदारभावं
कालागुरु दहन मध्य गतस्समन्तात् लोकोत्तरं परिमण्डं प्रकटी करोति ॥ २ ॥
जडसे उखाडके सुखाय डाले मोहि मेरे प्राण घोंटडालें धर धुंआके मकानमे,
मेरी गांठ काटे मोहि चाकुसे तरासडारे अंतरसे चीरडारे धरे नहीं ध्यानमें
स्याही मांहि वोर वोर करे मुख कारो मेरो करेंमें उजारो तौहुं ज्ञानके जॉहानमे
परेहुं पराये हाथ तजौ न परोपकार चाहे घिस जाउँ यो कलम कहे कानमें ॥५॥

इससे आप समझसके होंगे कि उपकारीका कैसे कष्टका सामना करना पडता है, आपको कितनी कष्ट सहन करना पडा इसका निर्णय जिस समय आपने हुंढक मतको जैनदर्शनसे विपरीत समझ कर उस छोडकी मनमें ठान लीथी उस समय आपके मनमे ऐसा विचार उत्पन्न हुआथा कि मैं सच्चे रास्तेका राही बनूंगा नीतिके पथको न छोडूंगा वैसे नीति कारने कहा है “ निन्दन्तु नीति निषुणा यदि वास्वतुन्तु, लक्ष्मी समादिशतु गच्छतु वा यथेष्टं, यथैवा मर-

श्रीभट्ट विजयानन्दसूरिधरनी जूनागढमां उजवायेसी जय'ती.

२६८

णमस्तु युगान्तरे वा न्यायातपथः प्रविचलन्ति पथं न धीरा ” चाहे कितनाहि कष्ट सामने क्यो न आवे. जैनदर्शन स्याद्वाद शैलीसे विपरीत कथन न करूंगा ऐसे विपरीत विचार, लोगोमें सत्य उपदेश देने लगे उस समय हुंढियोने इन महात्माको आहार, पानी, वस्त्र, पात्र, स्थान किसीने नही देना, और न इनके पास किसीने जाना एसी उद्घोषणा स्थान स्थानमें करदी थी. परंतु इससे क्या होना था. आत्मार्थी, सत्यग्राही, सत्यवक्ता, लोकोंको सच्चे रास्तेको बतानेवाले महात्माके प्रति इस प्रकारका आचरण, अफसोस! यही तो दुनियामें मोटी भूल पड़ी हुई है. कि अपने मतलबके लिए सत्यका खून कर देना! अस्तु

एसे समयमें भी आप उपकार करनेसे नही हटें, आप धर्मशालामें उतररें जैनेतर ब्राह्मण, क्षत्रि, वैश्योके घरोंसे योग्य भिक्षा मांगते और सत्य उपदेश के चक्रको चलाते हुए आपको बड़े बड़े कष्टोंका सामना करना पडा था. एसे कष्टोंको जिन्होंने सहन किया, इसीसे आज पंजाबमें १५००० मनुष्य शुद्ध श्रद्धाको माननेवाले अर्थात् मूर्ति माननेवाले ५० सो जिनेश्वर भगवानके मन्दिर है; जिसकी ध्वजा आकाससे बातें करती नजर आती है ।

सज्जनो; महात्माके जीवनका एक एक अंश भी जगद्वासी जीवोंके उद्धारमें कारनभूत है तो उनके संपूर्ण जीवनका कहना ही क्या, किन्तु मैं पहले ही कह आया हूँ किन मुझमें इतनी ताकत है और न इतना टाइम है, इसलिए जो कुछ कहा गया उसमेंसे यथायोग्य ग्रहण करना चाहिए. केवल पूर्वजोंके गुण गानेहीमें आप अपने कर्तव्यकी इतिथी न समाझिए, उन्हीके सहस्र अद्भुत शक्ति आविष्कार करनेके लिए प्रयत्न करिए और उनके सच्चे अनुगामी बनिए.

दयादयालो दिलमे बढाओ आ स्वर्गसे सौख्य भरो उठाओ

हो एकता स्नेहसुधा पिलाओ याश्चायही बल्लभता सिखाओ । ५ ।

गुरु आतम आतममें रटना जगवल्लभ बल्लभको रटना

जिससे मिटता भवमें अटना उससे चहिए न तुम्हे हटना । ६ ।

आटखुं कही पोते स्थान दीधुं. त्यारगाढ मुनिश्री विबुधविजयजीने उला
थध आज्ञानुसार पोतानुं बाषणु शरु करतां जणुाणुं डे—

“ मुनिश्री विबुधविजयजीनुं भाषण. ”

श्रीशाली ग्रहस्थो !

परमपूज्य महोदय सभापतिजी ! मुनिवरो ! महानुभावो ! आज आप

२७०

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

लोगोंका यहां पर जिस लिए आना हुआ है वह तो आपको विदित ही है बड़े हर्षका समय है कि आज हम तुम जिस महापुरुषकी जयंति करने के लिए उपस्थित हुए हैं उनका नाम था श्रीमद्विजयानन्दसूरि श्री आत्मारामजी महाराज । आप जैनधर्मके नामांकित आचार्योंमेंसे वर्तमान कालमें बड़े विद्वान् प्रतिभाशाली अग्रगण्य सत्पुरुष थे । आपका प्रताप हमें तुम्हें आपके इस सिंहासन पर विराजमान की हुई मूर्त्तिसे ही झलक रहा है । आपका जीवनचरित्र संसारी जीवोंके लिए बड़ा ही उत्तम एवं अनुकरणीय है ।

आप क्षत्रीकुलमें उत्पन्न हुए थे आपे बाल्यकालमें ही संसारकी मोहजाल तोड़ कर मुक्ति पथपर सवार हो गए थे. और अनेकोंका आपने अपना अनुगामी बनाया था. आपने अपने जीवनमें गुजरातसे पंजाब और पंजाबसे गुजरातका दो बार चक्कर लगाया. उस दरमियान में आपको अनेक प्रकारके परीषद्दोंके अलावा बड़े बड़े कष्टोंका सामना करना पड़ा. परंतु आपने उनकी कुछ परवाह न करके संसारी जीवोंके उद्धारका ही प्रयत्न अंतसमय तक जारी रखा ।

आपने विश्व मात्र के प्राणीयोंके उद्धारमें अपना आत्मोद्धार समझा था । आपकी ज्ञानशक्ति बड़ी ही अलौकिक थी । आपके पास कोई कुछ अपना संदेह दूर करनेको आताथा तो आप उसे बड़े ही मधुर शब्दोंमें सशस्त्र युक्ति पूर्वक उत्तर देते थे आगलेका समाधान करनेको बाज वक्त तो आपकी शक्ति साक्षात् बृहस्पतिका काम करती थी । पाश्चात्य विद्वान् डॉ० हर्नल महोदयने एक उपासकदशाङ्ग सूत्रका इंगलिश अनुवाद किया है जिसमें महोदय साहबने आपकी स्तुतिके चार श्लोक रचकर वह ग्रंथ आपको ही अर्पण किया है । महोदय साहब आपके विषयमें लिखते हैं कि—

दुराग्रह ध्वान्त विभेदभानो हितोपदेशामृत सिन्धु चित्त,
सन्देह सन्दोह निरास कारिन् जिनोक्त धर्मस्य धुरन्धरोसि ॥ १ ॥

अज्ञानतिमिर भास्कर—अज्ञान निवृत्तये सहृदयानाम्
आर्हत तत्त्वादर्श—ग्रन्थमपरमपि भवानकृत ॥ २ ॥

आनन्दविजयश्रीम—आत्माराम महामुने
मदीय निखिलप्रश्न व्याख्यातः शास्त्रपारंग ॥ ३ ॥

श्रीमद् विजयानंदसूरिचरणी नूनागढमां उज्जवायेसी जयंती. २७१

कृतज्ञता चिह्नमिदं ग्रन्थसंस्करणं कृतिन्
यत्नसंपादितं तुभ्यं श्रद्धयोन्मज्ज्यते मया ॥ ४ ॥

सद्ग्रहस्थो ! आपको विदित हो गया होगा कि इन पाश्चिमात्य विद्वान्को आपसे कितना उपकार हुआ । आपकी विद्वत्ताका डंका युरोप और अमेरिका तक बज गया । आपका जीवनचरित्र बहुत बड़ा और अवश्य सुनने लायक है । मैं आपका जीवनचरित्र वर्णन करूं इससे तो बेहतर होगा कि मैं और आप सब ही लोग श्री परमपूज्य सभापतिके आसनको अलंकृत करनेवाले गुरुवर्यके सु-स्वाविंदसे सुनें तो क्या ही अच्छी बात है ।

मैं अपने हृदयगत आनन्द व गुरुभक्तिमें इतना ही कहकर बैठ जाता हूँ ।

त्यारणाद पथी आज्ञानुसार मुनिश्री कस्तूरविजयलुण्ठे पोतानुं लाषणु शङ्क करतां शुद्धस्तुति गर्भित अष्टक उच्चारणु करी जणुलुण्ठुं डे—

“मुनिश्री कस्तूरविजयलुण्ठुं लाषणु.”

अहंम्.

“गुरुवर्य श्रीमद्विजयानंदसूरि स्तुत्यष्टकम्.”

अविद्या अंधारे गमन करता प्राणी गणुना,
महद् लाज्योदेवी रविसम पधार्याक्षिति तले;
करी गावोथी छे अलिनव प्रला ध्वांत डरवा,
नमो प्रेमे जेवा शुद्ध विजयानंदसूरिने. १

नथी आडा आव्या महनइपि भेघो उदयथी,
स्फुरत्कान्ति तेथी अतिशय हुती आत्य वयथी;
प्रकाश्या लावोने अभिल जनमांडी स्फुटपणु,
नमो प्रेमे जेवा शुद्ध विजयानंदसूरिने. २

थया ज्ञानी मोटा इचिर लुन मार्गे विचरनां,
धराणुं न्यायांलोनिधि निजतणुं नाम जगमां;
घणु स्थाभ्या लण्यो कुमत मत कापी सुमतमां,
नमो प्रेमे जेवा शुद्ध विजयानंदसूरिने. ३

सहीने कण्ठोने परिषड तणु आप तनमां,
जणुलुण्ठु तत्त्वोने लुनवर तणु सर्व जनमां;

૨૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી રાખી ખામી પરમ કરવામાં ઉપકૃતિ, નમો પ્રેમે એવા ગુરુ વિજયાનંદસૂરિને.	૪
રચ્યા ગ્રન્થો જેણે ગહન અતિ શાસ્ત્રો નિરખિને, ઘણા હીન્દીમાંહી સરલ કરી તત્ત્વો વરણુવ્યા; થયા સર્વે ગ્રન્થો ગુણુકર અતિ સ્વદય મતિને, નમો પ્રેમે એવા ગુરુ વિજયાનંદસૂરિને.	૫
ફરીને દ્વાણીમાં; અનુભવિ થયા સર્વ મતના, કરીને ચર્ચાઓ અસલ મત થાપ્યો અવનિમાં; ઘણા પ્રાણી પોતે શયન કરતા બોધિત કર્યા. નમો પ્રેમે એવા ગુરુ વિજયાનંદસૂરિને.	૬
કર્યા કાર્યો જે જે અવિચળપણે ધૈર્ય ધરીને, બની ઉઝાં તે તે અખિલ જનમાંહી પ્રિયથયાં; સમારંભી કાર્યો વિકલ નહીં થાતા વિદનથી, નમો પ્રેમે એવા ગુરુ વિજયાનંદ સૂરિને.	૭
નથી વિશ્વે કોઈ ગુરુની ઉપમા ધારણુ કરે, હમેશાં ભાવોથી અગર ઉપકારી મન ધરે; લહે નિશ્ચયે તે તો મનુજ જય મોટો અવનિમાં, નમો પ્રેમે એવા ગુરુ વિજયાનંદ સૂરિને.	૮

મહાશયો! વિશ્વવંદ્ય પૂજ્યપાદ મહર્ષિ મુનિ શ્રી મદ્વિજયાનંદસૂરિ (આત્મા-રામજી) મહારાજના નામથી જૈન કોમમાં ભાગ્યેજ કોઈ અજાણ્યો હશે, મહાત્મા શ્રીએ જૈન તેમજ જૈનેતરમાં સારી પ્રતિષ્ઠા મેળવી ધર્મોદ્ધોત કરવામાં ન્યૂનતા નથી રાખી, આવા મહાત્માશ્રીના પવિત્ર જીવનને સ્મૃતિમાં લાવવા આજે આપણે અહીંયા એકત્રિત થયા છીએ, તે ઘણી હર્ષની વાત છે!

સજ્જનો! ઉત્તમ પુરૂષોના પવિત્ર જીવનનું સ્મરણ, અને અવલંબન પવિત્રતાને બનાવે છે, એ અનુભવ સિદ્ધ વાત છે, વિશ્વમાં દરેક પ્રાણી પવિત્ર વસ્તુના ગ્રાહક છે, અને એટલાજ માટે એક પૈસાની પણ વસ્તુ ગ્રહણ કરશે તો, શુદ્ધ વસ્તુને ગ્રહણ કરશે. જ્યારે ધૈદ્યગલિક વસ્તુઓમાં પવિત્રતાનું અન્વેષણ કરવામાં આવે છે, તોપછી આત્મિક જીવનમાં પવિત્રતાના સંચાર માટે કેમ ન પ્રયત્ન કરવો જોઈએ?

બંધુઓ! મહારાથી પહેલાં કેટલાક મહાશયોએ ઉક્ત મહાત્માના જીવન સંબંધિ કાંઈક વર્ણન કર્યું છે, અને આગળ વર્ણન કરવાને કેટલાક મહાશયો ઉત્સુક

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિધરની જુનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૭૩

છે, તેથી મહારે તત્સંગધિ વર્ણન કરવાની કાંઈ વિશેષ આવશ્યકતા નથી, તોપણ હું એટલું તો અવશ્ય કહીશ કે, આપણે કેવળ વાચિક ક્રિયાથી સિદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ, અર્થાત્ મહાત્માશ્રીના પવિત્ર જીવનનું સ્મરણ કરી પોતે પવિત્ર જીવનવાળા બની ગયા એવી માન્યતાને હૃદયમાં સ્થાન આપીએ છીએ, એ આપણી બુદ્ધિનો વિપર્યાસ છે, જો એમ કેવળ વાચિક ક્રિયાથીજ સિદ્ધિ થતી હોય તોપણ કાયિક ક્રિયા (કર્ત્તવ્યપરાયણતા) કરવાની આવશ્યકતાજ નહિ, અને એમ થવાથી ત્રણ પ્રકારના જે કાયિક, વાચિક અને માનસિક વ્યાપારો છે, તેમાંથી કાયિક વ્યાપારનો ઉચ્છેદ થવાનો પ્રસંગ આવે, તેમજ શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસનમાંથી નિદિધ્યાસનનો પણ અભાવ થઈ જાય માટે કર્ત્તવ્યપરાયણતા સાધ્યસિદ્ધિનો મૂળ્ય હેતુ છે. દુનિયાની અંદર કોઈપણ પ્રાણીએ સાધ્યસિદ્ધિ કરી છે, તો કર્ત્તવ્યપરાયણ થઈનેજ કરી છે. આપણે પણ હમેશાં અનુભવિએ છીએ કે, કેવળ વચન વ્યાપારથી કાર્ય થતું નથી. જેમકે ભોજનનું નામ લેવાથી ક્ષુધાની નિવૃત્તિ નથી થતી, રસોઈની બંધી સામગ્રી પડી હોય પણ જ્યાંસુધી બનાવીએ નહીં ત્યાંસુધી સ્વયં બનતી નથી, ચારિત્ર તથા ધર્મના કથન માત્રથી ચારિત્ર તથા ધર્મના આરાધક કહેવાતા નથી, તેમજ મહાત્માશ્રીના કેવળ શુભ ગાવાથી પવિત્ર જીવનવાળા બનાવું નથી; પણ શુભોત્તું અનુકરણ કરવાથી પવિત્ર જીવનવાળા બનાય છે. ન્યાયાચાર્ય, તથા એમ, એ, બનવું હોય છે, તો ન્યાયાચાર્ય તથા એમ, એ, બનેલા મનુષ્યના શુભ ગાવાથી બની શકાતું નથી, પણ અધ્યયનાદિ કાયિક ક્રિયા કરવી પડે છે. મુક્તાત્મા બનવાનો ઉપાય બતાવતાં શાસ્ત્રકારોએ પણ કહ્યું છે કે, “જ્ઞાન ક્રિયાભ્યાંમોક્ષઃ” જ્ઞાન અને ક્રિયાવડે મુક્ત થવાય છે. ચિદાનંદજી મહારાજ પણ કાયિક ક્રિયાને અવલંબિને કહે છે કે “કથની કરે સહુ કોઈ, રહણિ અતિ દુર્લભ હોય” કહેવું સહેલું છે કરવું કઠીન છે. કહેતાં કાંઈપણ વાર નથી લાગતી આપણે ઝટ કહી દઈએ છીએ કે ધર્મનું આરાધન કરવાથી મુક્તિ મળે છે, પણ ધર્મનું આરાધન કરતાં તથા મુક્તિ મેળવતાં કેટલો સમય લાગે છે, અને કેટલું કષ્ટ વેઠવું પડે છે.

સજ્જનો ! પવિત્ર જીવન બનાવવું એ સહેલું કામ નથી ? જીવનમાંથી અપવિત્રતા કહાડી નાંખી પવિત્ર જીવનવાળાનું અનુકરણ કરવું પડે છે, આપણે પ્રત્યક્ષ જોઈએ છીએ કે, કાષ્ઠાદિવસ્તુ અગ્નિપણું ત્યારેજ પ્રાપ્ત કરે છે કે જ્યારે પોતાનામાં રહેલી મલીનતા દૂર કરી, પ્રકૃતિમાં પરિવર્તન કરે છે. જળ પણ દુગ્ધ-પણાને ત્યારેજ ધારણ કરે છે કે, જ્યારે સ્વભાવને બદલી દુગ્ધના શુભોત્તું અનુકરણ કરે છે. તેમજ ઉત્તમ પુરૂષોના શુભોત્તના સંપર્ક થયા વગર ઉત્તમતા પ્રાપ્ત થવી દુર્લભ છે.

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુર મહાશયો ! મહાત્માશ્રીમાં રહેલા અનેક ગુણોમાંથી પવિત્ર જીવનના હેતુભૂત મુખ્ય એ ગુણોને આપની આગળ રજુ કરી હું મહાર્ કથન સમાપ્ત કરીશ. જે ગુણોને હું કહેવા ચાહું છું તેમાંથી પ્રથમ ગુણ ત્યાગવૃત્તિ, આ ત્યાગવૃત્તિની સાથે જીવનનો આરંભ થાય છે. માટે ત્યાગવૃત્તિ પવિત્ર જીવનનું મુખ્ય કારણ છે. આ ત્યાગવૃત્તિ કેવળ ધન, ધાન્ય, સ્ત્રી, પુત્ર પરિવાર માત્ર છોડી દેવાથી નથી થતી પરંતુ કષાય વિષયાદિ અંતરંગ ઉપાધિઓ છોડી દેવાથી થાય છે. અને તેજ પવિત્ર જીવનને બનાવે છે. જીવનમાં અપવિત્રતાનો સંચાર કરવાવાળી અંતરંગની ઉપાધિઓ હોય છે, પણ કેવળ બહારની નથી હોતી. બહારની ઉપાધિ છોડી દેવા છતાં પણ એ અંદર તૃષ્ણા બની રહે તો તેને મન બહારની ઉપાધિમાં આશ્રીત રહેવાથી ચિત્તની મલિનતા દૂર થતી નથી. અને જે બહારની ઉપાધિથી મુક્ત થયેલાને ત્યાગી કહેવામાં આવે, તો પછી જેઓ લિખારી હોય છે, અને જેઓને અંતરાય કર્મના ઉદયથી ભોગોપભોગની સામગ્રી મળતી નથી, તેઓને ત્યાગી કહેવા જોઈએ. અને તેઓને પણ પવિત્ર જીવનવાળા માની તેઓની જ્યંતી કરી ગુણોત્કીર્તન કરવું જોઈએ, પણ વાસ્તવિકપણે જોતાં તો અંતરંગની ઉપાધિઓને ત્યાગ કરવાથીજ ત્યાગવૃત્તિ કહેવાય છે. મહાત્માશ્રીના જીવનથી આપણને સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે કે, એમનામાં સાચી ત્યાગવૃત્તિ હતી. અભિમત્તાદિ કષાયોદિનો એમણે સારી રીતે ત્યાગ કર્યો હતો. અને જે એમ ન હોત તો પૂર્વઆચરિત્ત્વમાં માન પ્રતિષ્ઠા હોવા છતાં પણ અશ્રેષ્ઠ જ્ઞાત થતાં ત્યાગ ન કરત.

બીજો ગુણ સુખને ન ચાહતાં પરમાત્માને ચાહવું. આ ગુણ મહાત્માશ્રીમાં અદ્વીતિય હતો, એમણે અનેક કષ્ટો સહન કરી હજારો મનુષ્યોની પરમાત્મા પ્રત્યે લાગણી કરાવી પરમાત્માના પરમ લક્ષ્મી બનાવ્યા એ વાત પ્રત્યક્ષ દૃષ્ટિગોચર થઈ રહી છે.

સુર મહાશયો ! મહારાજશ્રીના અનેક ગુણોમાંથી પવિત્ર જીવન બનાવવાના જે મુખ્ય હેતુઓ આપણી આગળ રજુ કર્યા છે, તેને યથાશક્તિ પાલન કરી પોતાના જીવનમાં પવિત્રતાનો સંચાર કરશો. જેટલું આપણે ગુણોત્કીર્તન કરીએ છીએ, તેના શતાંશ પણ જે અનુકરણ કરીશું તો, કાંઈને કાંઈ કૃપા પ્રાપ્ત થશે, નહીં તો કલાક એ કલાક ડાચાં દુઝાવી કીનારે થઈ ગયા તેમાં કશોએ લાભ નથી. ટાઇમ ઘણોજ થોડો મળવાથી સંક્ષેપમાં જે કાંઈ મેં પોતાનો વિચાર દર્શાવ્યો છે, તેમાંથી સુર મહાશયો હંસ ચંચૂ બની સાર ગ્રહણ કરશો, એવી આશા કરી હું પોતાનું સ્થાન લઉં છું, કહી પોતે પોતાનું સ્થાન લીધું.

એ પછી ભાવનગર નિવાસી મી૦ ડાહ્યાભાઈએ વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે—

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિશ્ચરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી.

૨૭૫

મિ પ્રહ્યાભાઈનું ભાષણ.

તે તીર્ણા ભવ વારિધિં મુનિવરા સ્તેભ્યો નમસ્કુર્મહે ।

एषां नो विषयेषु गृह्यति मनो नो वा कषायैः प्लुतम् ॥

રાગ દ્વેષ વિમુક્ પ્રશાન્ત કલુષં સામ્યાત્ત શર્માદ્વયં ।

नित्यं खेलति चाप्त संयम गुणा क्रोडे भजद्भावना ॥

આને આપણે એક મહાત્માની જયંતિ ઉજવવા એકઠા થયેલા છીએ, તે મહાત્માશ્રીનાં સંબંધમાં મહારાજ શ્રી વિચક્ષણવિજયજી, વિબુધવિજયજી તથા કસ્તુવિજયજીએ ઘણું સમજાવેલું છતાં, બોલવા રજા લઉં છું કે આ મહાત્માશ્રીનું ચરિત્ર જોતાં ખ્યાલ થાય છે કે તેઓ એક મહા પુરૂષ હતા. મહાન પુરૂષની જયંતિ ઉજવવાનો હેતુ પણ એજ જણાય છે કે તેમનામાં રહેલા ગુણો આપણી દૃષ્ટી સમક્ષ થવાથી આપણને તેમનું સ્મરણ થાય છે, અને તેવું ઉચ્ચ વર્તન બનાવવાને આપણે પણ ભાગ્યશાળી બની શકીએ છીએ. હવે હું તેઓ સાહેબના સંબંધમાં વધારે કહેવાનો ટાઈમ ન રોકતાં, તેમને માટે બીજા પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનોનો શું મત હતો તે કહેવા રજા લઉં છું. પ્રસંગમાં એક વિદ્વાન કવીની બનાવેલી કવિતા પણ કહું છું.

The lives of great men all remind us,
We make our lives sublime;
And departing have behind us,
The foot prints on sand at him.

(Longfellow.)

Born as the son of a Kshatriya, he proved himself worthy, in his struggle life-long against Karma, of the much coveted leadership of a holy band who gathered round the flag of a sacred war and who in the end got the wished for victory. Vijayanand Soori's erudition and his true conception of the teachings of our Lord Mahavir were unrivalled. Being the greatest scholar, he travelled far and wide and in his cycle of wanderings from the far off Punjab to Gujrat and Kathiawar he earned for himself a fame which was second to none in his time. He preached Jainism in its liberal sense and succeeded in convincing thousands of non-Jains of the theistic teachings of the most humane of all religions. In recognition of his great services to Jainism he was honoured with the most valuable title of "Jainacharya" and as such he was the

recognised leader of the first order of the Jain brother-hood. He read much, thought much and wrote much.

It is a great satisfaction to us, gentlemen, to know that Jains and non-Jains, Asiatics, Europeans and Americans, without distinction of caste, creed or locality, drank equally from his springs of learning. Swamy Yogajewanand Saraswati, an Indian Sanyasi of great learning, turned out to be the greatest believer in Jainism by reading the Soori's great works and composed a verse in praise of the author which could be interpreted in 51 different ways. Dr. Hoernle, Honorary Secretary to the Royal Asiatic Society, Calcutta, approached Atmaramji Maharaj from time to time with some difficult and intricate questions on Jainism and received satisfactory answers from him. He has expressed his indebtedness to the Mooniraj in the following terms:—"In a third appendix I have put to gether some additional information that I have been able to gather since publishing the several fascicule. For some of this information, I am indebted to Mooni Maharaj Atmaramji Anandvijayji, the well known and highly respected Sadhu of the Jain community throughout India and author of (among others) two very useful works in Hindi. The Jain Tatwadarsa and the Agnana Timir Bhaskar. My only regret is that I had not the advantage of his invaluable assistance from the beginning of my work."

આ મહાત્માશ્રીનું કેળવણી તરફ ધણુંજ સાફ લક્ષ હતું. કારણ કે પોતે મહોટા વિદ્વાન હતા, ઉદાર મનતોય હતા, શોધકવૃત્તિ હતી, અને વર્તન ઉચ્ચ હતું. તેમના શુભો આપણા મનનાં આરોપીને આપણે પણ જો સદ્વર્તન કરીએ તો આ જ્યંતિનો હેતુ સફળ છે એમ સમજાય.

એ પછી માંગરોળનિવાસી શેઠ છોટાલાલ પ્રેમજીએ મરહૂમ પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય જ્ઞાનાચાર્ય શ્રી મદ્વિજ્ઞાનંદસૂરિ ઉર્ફે આત્મારામજી મહારાજની બાબત જાણતાં જણાવ્યું કે—

શેઠ છોટાલાલ પ્રેમજી માંગરોળવાળાનું ભાષણ.

પરમ પૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી સંબંધમાં તેઓશ્રીના જીવનચરિત્ર અંગે મારી અગાઉના વક્તાઓએ ઘણું કહ્યું છે, એટલે મારે વધુ

શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનન્દસૂરિશ્વરની જૂનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૬૭

કહેવાપણું રહેતું નથી, તોપણ, યથાશક્તિ આ સ્થળે આપ સાહેબો સમક્ષ હું કંઈક રજુ કરવા રજા લઉં છું.

મહાન પુરુષોના જીવન ચરિત્ર સંબંધમાં ચોક્કસ ધર્મને માનનારાઓ, પોતાના ગુરુઓ સંબંધમાં કંઈપણ લાગણીથી અગર અભીમાનથી કથન કરે, તે સ્વાભાવિક છે, પણ તે સર્વમાન્ય હોઈ શકે નહિ. પરમપૂજ્ય શ્રી આત્મારામજીમહારાજ સંબંધમાં તેઓને જૈન અને જૈનેતર સમાન માનની દૃષ્ટિથી જોતા હતા, તે એટલા સુધી કે તેઓની વિદ્વતાને અંગે, જ્યારે સને ૧૮૯૩ માં અમેરીકામાં ચીકાગો શહેરમાં Parliament of Religious ભેગી થઈ, તે વખતે પરમપૂજ્ય શ્રી આત્મારામજીમહારાજને મજકુર સભામાં પધારવા માટે આત્રંમણ કરવામાં આવ્યું હતું, પણ સાધુના આચાર વિચાર પ્રમાણે તેઓ ત્યાં જઈ શકે તેમ ન હોવાથી, પોતાની તરફથી અને જૈન કોમ તરફથી મરહુમ મી. વીરચંદ્ર રાઘવજી ગાંધીને પ્રતિનિધિ તરીકે ચીકાગો મોકલવામાં આવ્યા હતા. મરહુમ મી. વીરચંદ્ર રાઘવજી ગાંધીએ ત્યાં શું કીધું, તે આપથી વિદિત છે, પણ પ્રસંગોપાત મારે પરમપૂજ્ય આત્મારામજીમહારાજ સંબંધમાં કહેવાનું હોવાથી ચીકાગોની Parliament of Religious પરમપૂજ્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સંબંધમાં મજકુર ચોપડી જેનું નામ, “The World’s Parliament of Religions” છે, તેમાં મજકુર મહારાજ સાહેબનો ફોટોગ્રાફ આપવા સાથે નીચે પ્રમાણે તેઓશ્રી સંબંધમાં વર્ણન કરે છે:—

“No man has peculiarly identified himself with the interests of the Jain Community as Muni Atmaramji. He is one of the noble hands sworn from the day of initiation to the end of life, to work day and night for the high mission they have undertaken. He is the high Priest of the Jain Community and is recognised as the highest living authority on Jain Religion and literature by Oriental scholars.”

મહારાજ સાહેબ માટે મજકુર શબ્દો ઉપરથી સહેલમાં સમજી શકાશે કે તેઓ કેટલા જબરદસ્ત વિદ્વાન અને કેટલે માટે દરજ્જે દુરદેશાવરોમાં પણ લોકપ્રિય હતા. મહારાજ સાહેબ આ સિવાય અનેક પ્રકારની ધાર્મિક પૂજાઓ વગેરે રચવામાં અતિ કુશળ હતા, અને તેથી તેઓને ઉત્તમ કવિઓની સંક્રમાં પણ મુકી શકાય, પંજાબ જેવા દેશમાં પંદર હજાર માણસોને તેઓએ જૈન બનાવવાનો જે અતિ સફળ પ્રયાસ કીધો, અને તેમાં તેઓ સંપૂર્ણ રીતે ફતેહમંદ થયા. તે બીના તેઓશ્રીની અતિ ઉત્તમ કાર્યકુશળતા અને વિદ્વતા પૂરવાર કરે છે.

मारा पछी मारा अति विद्वान भित्र पंडित हुंसराज शर्माने आ संबंधमा विवेचन करवानुं होवाथी अने आप तमाम तेजोनुं लाषणु श्रवणु करवाने भाटे उत्साही अने आतुर होवाथी, “ Make way for honest gentlemen ” तदनुसार हुं अत्रेण विरभीश.

ये रीते शेठ छोटालावे पोतानुं स्थान दीधा पछी शास्त्रीजु हुंसराज शर्माने एक क्लाक सुधी घण्टु छटादार लाषणु करी श्रोतावर्गनुं हिलयेवुं करी दीधुं के पंडितजु अंध न रहे ज्ञानताज रहे तो ठीक पणु समयालावे तेम थवुं अशक्य जण्णी अधाने संतोष पकडवो पडयो* तयारपछी मुनिश्री विमलविजयजुमे अक अपूर्व आनंदप्रद इपक जनावी श्रोतावर्गने पोताना सन्मुख अकाश करी पोतानुं लाषणु शरुं कथुं.

“ मुनि श्री विमलविजयजीनुं भाषण. ”

पूज्यपाद मुनिवरो ! सद्ग्रहस्थो सुशीलबेनो !

आज क्या है ? यह धूमधाम कैसी ? इसका संक्षेपसे उत्तर यही है कि जो आप विज्ञप्ति पत्रसे जान चुके हैं । इतनाही नहीं, किन्तु—कई मुनिवरोंने तथा कई ग्रहस्थोंने अपने व्याख्यानसे आपको सब कुछ विदित कर दिया है कि उसी महात्माके निर्वाणमहोत्सव का दिन है जिसने इस बीसवीं सताब्दीमें अपने महान पूर्वजोंका अनुकरण कर बतलाया.

महानुभावो ! श्रीमान् आत्मारामजी महाराजके जीवनचरित्रमेंसे मैंने १७२ पाठ चुने हैं. उन सबको यदि सुनाने लगुं तो कई घंटेके बदले कई दिन चाहिये परंतु मैं इसवक्त केवल उनमेंसे दो पाठ आपके सामने रज्जू करता हुं वें पाठ केवल सुननेके अलावा अमल करने लायक हैं.

(१) सबसे बड़ा पाठतो मुझे आपके जीवनचरित्रसे यह मिलता है कि, जैन धर्मका इतिहास मारा इतिहास नहीं याने अपने जितने आचार्य हो गए उन्हीकी तरफ आप भी हुए हैं. परंतु बात इतनी ही है कि, वे स्वयं इतिहासकी सामग्री होकर आप स्वयं इतिहासरूप होगए ? तो इसी बातको लेकर हमें तुम्हेभी बातेसवत जैनधर्मका इतिहास अपना नेक

* शास्त्रीजु तथा प्रमुख साहेब महाराजश्री वल्लभविजयजुं लाषणु लांणुं होवाथी स्थानालावे हुवे पछीना अंकां आपवांमां आवशे

श्रीमद् विजयानंदसूरिचरणी लुनागढमां उज्जवायेली जयंती. २७८

स्वयं उसकी सामग्री होकर इतिहास बननेकी आवश्यकता है—आवश्यकता ही क्यों ? नहीं नहीं स्वयं जैन धर्मका इतिहास बनजाना चाहिए—आपके जीवनमेंसे यह २३ वा पाठ है ।

(२) आप जिस समय हुंढक पंथसे जैन धर्ममें आए और सत्य उपदेश देने लगे उस समय आपको बड़ी बड़ी कठिनाईयोंका सामना करना पड़ा था. यदि कोई ऐसा वैसा होता तो अपना डंड कमंडल उठाकर रफू चकर हो जाता ! परंतु आगमें तपते हुए सुवर्णकी अधिक चमक बढ़ती है उसी तरह अनेकानेक आपत्तियोंके पड़नेसे आपकी श्रद्धा धर्मदृढता इतनी तो अधिक बढ़ गई कि उन आपत्तियोंको और आपत्तियोंके जनेताओंको सामने आनेकी तो क्या ? परंतु झांकने तककी भी ताकत न रही. सत्यका जय हुआ बस आपके जीवनमेंसे यह २५ वां पाठ मिलता है कि—

सपदि विलयमेतु राज्य लक्ष्मीः, उपरि पतत्वथवा कृपाणधाराः ।

अपहरतु तरां शिरः कृतान्तो, ममतु मतिर्नमनागपैतु धर्मात् ॥

बस ऐसे धीर वीर गंभीर महात्मा इस शताब्दीमें एक आप ही हुए हैं.

छत्यादि विवेचन करी महाराजश्रीये श्री रत्नप्रलसूरि—श्री हरिलक्ष्मसूरि—श्री डेमयंद्रसूरि महाराज आदि पूर्व भद्रर्षिओंकी साथे उपकारपरायणुतानी सर-आमणी योग्य रीतिथी करी अतावी सभयालावने लक्ष पोतानुं आसन अलंकृत करी लीधुं. ये पछी महाराज श्री वल्लभविजयश्रीये उपसंहाररूप विवेचन करी भरडूम पूज्यपाद जैनाचार्य श्री १०८ श्रीमद् विजयानंदसूरि (आत्मारामश्री) महाराजना लवनमांथी सारभूत डेटलीक वातो जणुवतां लुनागढना सुप्रसिद्ध भ-भडूम दाक्षतर साडेण त्रिभुवनदास मोतीचंदनी तसणीर तरङ्ग धसारो करी महा-राज साडेअना उपर दाक्षतर साडेण ॥ डेहवी शुशुद्धि हती, तेनुं दिगुद्दर्शन करा-वी डुर्षनादनी साथे पोतानुं स्थान लीधुं हतुं.

आदमां शुशुलु गायन थया पछी श्री महावीरस्वामीनी तथा भरडूम शुशु-महाराजनी जय भोलावी सलानुं कार्य सभास करवामां आव्युं हतुं. अपोरे श्री महावीरस्वामीना देरासरमां भरडूमनी अनावेली सत्तरलेदी पूज धणा डाठथी ल-णुववामां आवी हती. रात्रे लावना पणु हती.

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરનો વાર્ષિક મહોત્સવ અને જયંતી.

આલતા જેઠ સુદી ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં આ સભાની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે અને જેઠ સુદી ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચલજી ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસ તીથી નિમિત્તે નીચે મુજબ મહોત્સવો કરવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયા વીશ વર્ષ પુરા થઇ એકવીશમું વર્ષ શરૂ થવાથી આ માસની સુદી ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણપત્રિકાઓ છપાવી જહારગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

જેઠ સુદી ૭ ના રોજ દર વર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ, સભાના મકાનને ધ્વજ, પતાકા, તોરણોથી શણગારી તેમાં પ્રથમ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરુરાજશ્રીની છબી પધરાવી વાસકેપથી સર્વે સભાસદોએ સવારના સવાઆઠ વાગે ગુરૂ પુજન કર્યું હતું, ત્યારબાદ નવ વાગે પ્રભુને પધરાવી મહુર્મ આચાર્ય મહારાજશ્રીકૃત સત્તરલેદી પૂજા લઘાવવામાં આવી હતી. જે વખતે મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગ્રહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. અત્રે બીરાજમાન સાધ્વીજી મહારાજશ્રી લાલશ્રીજીના ઉપદેશથી બપોરના શ્રાવિકાવર્ગે પણ પૂજા લઘાવી હતી. તથા બપોરના વોરા હઠીસંગલાઇ ઝવેરચંદના તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી તેમજ તુટતા રૂપીયાનું મેમ્બરોની થયેલ કૂંડમાંથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ જેઠ સુદી ૭ ના રોજ બપોરની લોકલ ટ્રેનમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સુમારે ૬૦ મેમ્બરો શ્રી સિદ્ધાચલજી ગયા હતા.

જેઠ સુદી ૮ ના રોજ સવારના પ્રથમ ડુંગર ઉપર મોટી ટુંકમાં જ્યાં સ્વર્ગવાસી ઉક્ત મહાત્માની મૂર્તિ સ્થાપન કરવામાં આવેલી છે, ત્યાં પ્રથમ સ્તુતિ કરવા સાથે વાસકેપથી પૂજા કરવામાં આવી હતી અને તેજ દિવસે ગીરીરાજ ઉપર શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરિકજી મહારાજ, શ્રી શાંતિનાથજી મહારાજ, પાદુકા અને આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિને સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી અને યાત્રા, પૂજા, ભાવના વીગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

ત્યારબાદ મોટી ટુંકના ચોકમાં શ્રીમાન મુનિમહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી કૃત નવાણું પ્રકારી પૂજા લઘાવવામાં આવી હતી. અને નીચે શહેરમાં સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસૂરીશ્વરની વડોદરામાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૮૨

આ ઉત્તમ કાર્ય માટે રૂ. ૫૧) શેઠ જીવજીભાઈ જેયંદ ગોધાવાળાના આંગી નિમિત્તે તથા રૂ. ૨૫) શેઠ નેમચંદભાઈ પીતાંબરદાસ શ્રી મીયાગામવાળાના સ્વા- મિવાત્સલ્ય માટે ભેટ આપ્યા હતા.

વડોદરામાં પરમપવિત્ર જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજનો ઉજવવામાં આવેલો એકવીસમો વાર્ષિક નિર્વાણ મહોત્સવ.

જેઠ સુદી ૮ ને શુક્રવારના સવારના બરાબર આઠ વાગે કાર્યક્રમ પ્રમાણે જ્ઞાનીશેરીમાં આવેલા ઉપાશ્રયે, પરમપૂજ્ય શ્રીમદ્ પ્રવર્તકજી કાંતિવિજયજી મહારાજ સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે એક લઘુ મેળાવડો થયો હતો, જે વખતે શહેરના, રાવપુરાના અને બાબાજીપુરાના દરેક સ્ત્રી પુરૂષોથી હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો. વખત થતાં શરૂઆતમાં પ્રવર્તકજી સાહેબની આજ્ઞા પૂર્વક શ્રી આદિ- જીન મંડળ તરફથી કેટલાક યુવકો તથા બાળકોએ, તેમના મધુર અવાજથી પ્રભુની સ્તુતિ સંગીતના વિધવિધ જાતના વાદ્યો સાથે ગાઈ, હોલ ગર્જવી મુકયો હતો. ત્યારબાદ મહુર્મ આચાર્ય મહારાજશ્રીની સ્તુતિ કરી, કેટલાક સ્ત્રી પુરૂષોએ વાસ- ક્ષેપથી પૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ ગાયનશાળાના છોકરાઓએ કરૂણા રસમાં મહારા- જજી સાહેબના વિરહના કેટલાંક કાવ્યો તથા ગાયનો ગાઈ, પ્રેક્ષકવર્ગને તેઓશ્રી પ્રત્યે તદ્દલીન કરી દીધા હતા. તે પછી ભોજક ગોપાળે શ્રી પ્રવર્તકજી મહારા- જની આજ્ઞાથી મહારાજજી સાહેબની ત્રોટક છંદમાં શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે રચેલી સ્તુતિ ઉસ્તાદી રાગમાં ગાઈ, શ્રોતાઓમાં ઘણો આહ્વાદ ઉત્પન્ન કર્યો હતો. સંગીતનું કામ સમાપ્ત થઈ રહ્યા બાદ પ્રવર્તકજી મહારાજે મંગળાચરણ કરી જયંતી ઉજવવાનું કારણ, આપણે તેમની જયંતિ શા માટે ઉજવીએ છીએ વિગેરે બાબતોનું દાખલા દલીલો સાથે ઘણું સાફ સ્પષ્ટિકરણ કર્યું હતું. તેઓશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે એક રીતે જોતાં તો આપણને દીલગીરી થવી જોઈએ, કારણ કે તે- ઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થયેથી આપણને એક મહાન વીરનરની ખોટ પડી છે; તેમજ બીજી રીતે જોતાં તેમનો સ્વર્ગવાસ થયેલો હોવાથી સ્વર્ગના દેવાને તો અપૂર્વ આનંદ થયો છે, અને આપણને પણ, ત્યાં આગળ તેઓ મહાત્મા ધર્મની વિજય- પતાકા વધુ ફરકાવશે એથી વિશેષ આહ્વાદ થાય છે. આ વિષય ઉપર ઘણુંજ સાફ વિવેચન કરી જયંતિના ઉદ્દેશો સમજાવવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ જેમની જયંતિ ઉજવવામાં આવે છે, તેમનું ચરિત્ર પણ આપણે જાણવું જોઈએ. શુભોત્તુ આકર્ષણ ચરિત્ર સાંભળવાથી જલદી થઈ શકે છે. મહારાજજી સાહેબનું ચરિત્ર એટલું બધું બોધદાયક અને રસીકું છે કે તે સાંભળવાની દરેકને વખતોવખત

જરૂર છે, તેથી તેઓશ્રીનું ચરિત્ર સંક્ષિપ્તમાં, મુનિશ્રી જીનવિજયજી કહી સંભળાવશે એવી પ્રવર્તકજી સાહેબની આજ્ઞા થતાં શ્રી જીનવિજયજી મહારાજે, માહારાજજી સાહેબનું ચરિત્ર ઘણુંજ સ્પષ્ટ અને ઉત્તમ રીતે વિવેચન કરી સંભળાવ્યું હતું. માહારાજજી સાહેબના કેટલાક અપૂર્વ ગુણોનું જ્ઞાન, ઘણીજ અસરકારક ભાષામાં કર્યું હતું, જે ગુણોની ટુંક હકીકત નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલી હતી.

માહારાજજી સાહેબમાં એકતો સત્યનો મહાન ગુણ હતો. તેઓશ્રી સત્યનેજ ગ્રહણ કરવાવાળા હતા. તેઓ સાહેબનું ઢુંઢક મતમાં અપૂર્વ માન હતું, અને એક મહાન વેત્તા તરીકે તેઓ લેખાતા હતા; તોપણ સત્યના માટે તેની લેશ માત્ર પણ દરકાર ન રાખતાં ઢુંઢક મતનો ત્યાગ કરી સંવેગી માર્ગની દિક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. આ આપણને શું સુચવે છે? તેઓશ્રી ‘, ખરૂં તેજ મારૂં ’ એમ માનતા પણ ‘ મારૂં તેજ ખરૂં ’ એવા આગ્રહથી બાપના કુવામાં ડુબી મરે તેવા નહોતા. તેમનો ખીજો મહાન ગુણ એ તેમની શાંતતા હતી. કોઈપણ અન્યધર્મી ગમે તેવો સલાહ પુરૂં છે તો તેઓશ્રી ધીરેથી સમજાવીને ઉત્તર આપતા અને તેના મનનું સંપુર્ણ રીતે સમાધાન કરતા. આ ગુણ એક મુસલમાન સાથે થયેલા વાર્તાલાપનો દાખલો આપી ઘણી સારીપેઠે સમજાવ્યો હતો. તેઓશ્રીની વિદ્વતા અને લેખની શક્તિ માટે ભલાભલા વિદેશી સાહેબો અને વિદ્વાન પંડિત વર્ગના સમુદાયને ઘણું માન હતું, અને તે તેઓ તરફથી લખાઈ આવેલા પત્રોથી તેમજ માહારાજજી સાહેબના લખેલા ગ્રંથો જેવા કે જૈન તત્વાદર્શ, અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર, તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદ; સમ્યક્ત્વ શલ્યોદ્ધાર, જૈન પ્રશ્નોત્તર અને ચીકાગો પ્રશ્નોત્તરથી સુવિદિત કરવામાં આવ્યું હતું. માહારાજજી સાહેબ સમયને પણ ઘણી સારીપેઠે યોગબવાવાળા હતા. જે વખતે મહુર્મ વીરચંદ્ર રાઘવજી ગાંધી બી. એ. ને અમેરીકા, સર્વ ધર્મની પરિષદમાં માહારાજજી સાહેબે તૈયાર કરી મોકલ્યા, ત્યારે સમુદ્ર પર્યટન માટે મુંબઈનો સંઘ બળભળી ઉઠ્યો, અને કેટલાક તો કહેવા લાગ્યા કે ગાંધીને અમેરીકાથી આવ્યાપછી સંઘ બહાર મુકવા જોઈએ; પણ માહારાજજી સાહેબની સમયસુચકતા અને સદુપદેશથી સર્વ લોકો શાંત થઈ ગયા. તેઓ સાહેબે જણાવ્યું હતું કે હવે જમાનો બદલાયો છે. તમારા બાપદાદા બંડીઓ અને અંગરખાં પહેરતા હતા. આજકાલ તમે તો ખમીસ અને કોટનો પહેરવેશ પહેરો છો તમોએ તમારાજ હાથે તમારો અસલનો પહેરવેશ કેમ બદલ્યો છે? તેવીજ રીતે પહેલાં પશ્ચિમ દેશોના લોકો અનાર્ય હતા, ધર્મ શી વસ્તુ છે તે તેઓ બીલકુલ જાણતા નહોતા પણ હવે, જ્યારે તેઓ ધર્મને આપણી પાસેથી યોગબવા માગે છે ત્યારે જો આપણે તેઓને ખરા ધર્મથી વાકેફ નહિ કરીએ તો ધર્મની ખીજ કઈ ઉન્નતિ આપણે કરવાના છીએ?

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિશ્વરની વડોદરામાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૮૩

ત્યારપછી પંડિતજી સુખલાલજીએ લગભગ પોણા કલાક સુધી ઘણીજ સરળ ભાષામાં મહારાજજી સાહેબના ગુણોનું ટાંચણ કરી બતાવ્યું હતું અને તેમાં કેળવણીના વિષય ઉપર તેમણે ઘણું વિવેચન કર્યું હતું. પંડિતજીનું ભાષણ થઈ રહ્યા બાદ વકીલ મી. નંદલાલભાઈએ કેળવણી સંબંધમાં કેટલોક ખુલાસો કર્યો હતો. અત્રે શ્રી આત્મારામજી પાઠશાળા સ્થાપવામાં આવેલી છે અને ત્યાં જૈનોના દરેક બાળકને ધાર્મિક તથા સંસ્કૃત જ્ઞાન આપવામાં આવે છે, તો પણ મારે એટલું તો કબુલ કરવુંજ પડશે કે જેટલા ઉત્સાહથી માખાપ પોતાના બાળકને નિશાળમાં ભણવા મોકલે છે, તેનો સોમા હિસે પણ આ સંસ્થામાં તેમના છોકરા ભણવા મોકલવા માટે કેટલાક ભાઈઓ ધ્યાન આપતા નથી. પણ હવેથી હું ધારૂં છું કે દરેક ભાઈઓ પોતાના બાળકોને ભણવા મોકલશે અને શાસ્ત્રી વિગેરેના માટે થતા ખર્ચનો રીતસર બદલો લેશે. ત્યારબાદ છેવટે ઉપસંહાર તરીકે પ્રવર્તકજી માહારાજ સાહેબે ભાષણ કરતાં જણાવ્યું હતું કે અહીંની ઉછરતો યુવાન વર્ગ ધાર્મિક તેમજ આર્થિક કેળવણીમાં ઘણાજ પછાત છે. તમારી કોમમાંથી એકાદ બી. એ. થએલો તો બતાવો ? એટલું તો તમો ખચ્ચીત યાદ રાખજો કે તમારી હવેલી ગમે તેટલી મજબુત હશે, પણ જો તેમાંથી એક ઇંટ ખરી પડી અને તેના તરફ તમો દુર્લક્ષ રાખશો, તો ધીમે ધીમે થોડા વખતની અંદર હવેલીનો નાશ થઈ તેનું નામ નિશાન પણ રહેશે નહિ; તેવીજ રીતે જો તમો તમારા બાળકોને શરૂઆતમાં ધાર્મિક તથા વ્યવહારિક જ્ઞાન આપવામાં બેદરકાર રહેશો તો, વખત એવો આવશે કે તમારા છોકરાઓને એક છ રૂપીઆના મહિનાની નોકરી પણ મળવી મુશ્કેલ થશે. આવી તમારી નિર્જળ પ્રજા થશે તો ધર્મના કાર્યો શું કરી શકવાની છે. ભલેને તમારી પાસે હજારો રૂપીઆના ફંદો હોય, અને શાહુકારોને ત્યાં ખાતાં અગર જમે રૂપીઆ રાખ્યા હોય, પણ જો તમારી વૃત્તિ કેવળ વ્યાજ ખાવાની હોય તો એટલું યાદ રાખજો કે વ્યાજ ખાવા જતાં કોઈ રૂપીશી બેંક જેવી રાક્ષસી સંસ્થા તમારી મુડીનું લક્ષણ કરી ના જાય અથવા કોઈ શાહુકાર દેવાળું કાઢી શબ્દના અર્થ પ્રમાણે ખાતું એટલે જાણે તે રૂપીઆ એણેજ ખાવાના હોય તેમ અગર શાહુકારને ત્યાં જમે એટલે જાણે શાહુકારનાજ માણસો જમવાના હોય તે પ્રમાણે તમારી મુડી તેઓ ઓઘ્યાં કરી ના જાય. (હસાહસ) જો તમો રૂપીઆ ખરચશો તો જોઈએ તેટલા મળી આવશે, પણ ખાંધી રાખી તીજેરીમાં ભેગા કરશો તો એક વખત એવો પણ આવશે કે તીજેરી સાથે તમારી સંઘરી રાખેલી મુડીનો નાશ થશે. આપણા લોકો ન્યાતવરા, વરઘોડા અને કળ્યા કંકાસ લઢવામાં હજારો રૂપીઆના ધૂમાડા કરે છે. જો આ ખર્ચોને બદલે કેળવણી પાછળ તેમાંથી કાંઈક ખર્ચ કરવામાં આવે તો કેટલો બધો લાભ મળે ? આપણો આધાર આપણા ઉછરતા યુવાનવર્ગ ઉપરજ

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. જો એ વર્ગને સારી પેઠે કેળવીશું તો મોડો યા વહેલો શાસનની શોભા દીપાવશે. તમો ગમે તેટલાં મંદિરો, ઉપાશ્રયો, પાઠશાળા અને ઉજમણું કરો પણ જ્યાંસુધી તમારા સ્વામિભાઈઓની સ્થિતિ ઉંચા પ્રકારની થઈ નથી ત્યાંસુધી બાકીના છ ક્ષેત્રોને કોણ સંભાળી શકનાર છે ? વાસ્તે દરેક ભાઈઓનું પ્રથમ કર્તવ્ય એ છે કે પોતાની ઉછરતી પ્રજાને પુરતી રીતે કેળવણી મળે અને શાસનની શોભાને તેઓ દીપાવે. આ પ્રમાણે ભાષણ થઈ રહ્યા બાદ ગાયનશાળના છોકરાઓએ એક ભજન ગાઈ મેળાવડો “ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના જયઘોષ બોલાવી લગભગ સાડા અગીઆર વાગે વિસર્જન થયો હતો. મેળાવડો વિસર્જન થતી વખતે મુનિશ્રી હંસ-વિજયજી વિરચિત “તપ તિથિ માણિક્યમાળા” એ નામની બુક મણીલાલ દલ-પતભાઈ તરફથી વહેંચવામાં આવી હતી.

બપોરના બે વાગે ચૌટાઓએ આવેલા શ્રી આદિશ્વર ભગવાનના દહેરે ઘણા ઠાઠમાઠથી સતરસેદી પુજા લાણાવવામાં આવી હતી. પૂજાની અંદર જુદાં જુદાં વા-જીત્રો હોવાથી ઘણાજ આનંદ આવ્યો હતો. પૂજાની અંદર પ્રવર્તકજી મહારાજ સાહેબ, અન્ય મુનિરાજો અને કેટલાક ગૃહસ્થોએ લાલ લીધો હતો. રાતના દહેરા-સરની અંદર સુંદર લાઇટ તથા બાંગી તેમજ મહારાજજી સાહેબની મુર્તિને પણ સુંદર આંગી રચવામાં આવેલી હોઇ, ભાવના ભાવવામાં આવી હતી.

ખંભાતમાં ઉજવાયેલ જયંતિ.

(૧)

ગયા જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ ન્યાંયાલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી ખંભાત જૈનશાળાના મકાનમાં મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ વીરવિજયજીના શિષ્ય પન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે સત્રારમાં ૮ વાગે એક મેળાવડો ભરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં સ્ત્રી પુરૂષોની મોટી સંખ્યાએ હાજરી આપી હતી. સભા વચ્ચે મહારાજ સાહેબનો રંગીન ફોટો મૂકવામાં આવ્યો હતો. કાર્યારંભે મંગળાચરણ થવા પછી મી. ચી-મનલાલ પરશોતમદાસે મેળાવડો ભરવાનો હેતુ, મહાત્મા કોને કહેવા, જયંતી કોની ઉજવી એ વિષય ઉપર વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ કવિ દયાશંકર રવિ-શંકરે જયંતીનો અર્થ કર્યો હતો. તેમાં જયંતીના બે પ્રકાર (જન્મ જયંતી અને અવસાન જયંતી) વિષે સમજાવતાં જણાવ્યું કે—હાલમાં અવસાન જયંતી ઉજ-વવી હોય તેના સદ્ગુણો, સૌજન્ય અને પરાપકારી કામો આપણા ધ્યાનમાં આવે છે. જે મહાત્માની જયંતી આપણે ઉજવવા લેગા થયા છીએ તે મહાત્માનું નામ

શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિચરની ખંભાતમાં ઉજવાયેલી જયંતી.

૨૮૫

વિજયનંદસૂરિ એટલે જેણે વિજય સાથે આનંદ મેળવ્યો છે, બીજું નામ આત્મા-રામજી એટલે જેણે આત્મા સાથે આરામ મેળવ્યો છે, એવા મહાત્માની જયંતી ઉજવવી એ પ્રસન્નનિય છે. ત્યારબાદ કાવ્યરૂપે એક અસરકારક યશોગાન તે મહા-ત્માનું કર્યું હતું. અને જૈન રત્ન વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિ શ્રી લખ્ધિવિજયજીની ઓળખાણ કરાવી હતી. ત્યારબાદ પંચાસજી દાનવિજયજીએ પોતાનું ભાષણ કર્યું હતું અને પોતાના ભાષણમાં જણાવ્યું હતું કે એ મહાત્માનું એટલું અગાધ જ્ઞાન હતું કે જૈન મતના હાલના બધા સાધુનું જ્ઞાન એકત્ર કરવામાં આવે પણ એમના જ્ઞાનના તોલે આવે નહીં. તેઓએ જૈન મતની બધી શાખાઓનું અને દરેક ધર્મોનું મનન કર્યું હતું, તે તેમના હાલના ગ્રંથો ઉપરથી મોજુદ છે. તેઓનાં અગાધ જ્ઞાનને લીધે ડો. મોક્ષમુલરની મારફતે બ્રીટીશ સરકાર તરફથી જૈનમાં એક મહાત્મા તરીકે કેટલાક ગ્રંથ લેટ મળ્યાં છે જેનું વજન પોણા એ મણુ છે. અને જેમના પ્રયાસથી પંજાબમાં ઘણા શ્રાવકો બન્યા છે અને જૈન મતનો જે વાવટો ફરકે છે તે બધો પ્રતાપ તે મહાત્માનો જ છે. ત્યારબાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકમળસૂરીજીના શિષ્ય જૈન રત્ન વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિશ્રી લખ્ધિવિજયજીએ તે મહાત્માનું જીવનચરિત્ર પ્રથમથી છેડે સુધી કહી બતાવ્યું હતું. તેમનો જન્મ, દીક્ષા, સ્વર્ગવાસ એ બધાનું અસરકારક ખ્યાન કર્યું હતું, અને તેમની ધૈર્યતા, ગંભીરતા, બીજા ધર્મના વાદીઓને સમજાવવાની યુક્તિઓ અને પોતાના રાગી બનાવવાની અથાગ શક્તિનું ખ્યાન કર્યું હતું, અને કહ્યું હતું કે એ મહા-ત્માનું જીવનવૃત્તાંત પૂરેપૂરું કહેવાને અશક્ત છું, અને મહીના વીતી જાય તો પણ હું કહી શકું નહીં. ત્યારબાદ મુનિશ્રી ગંભીરવિજયજીએ આપણે પણ તે મહા-ત્માના જેવા શી રીતે થવું કે જેથી આપણા તેવાજ યશોગાન ગવાય. તે સંબંધે જણાવવા પછી સભા વિસર્જન થઈ હતી. બપોરે રથજાત્રાનો દબદબા ભરેલો મહોટો વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો અને જીરાણાપાડાના મોટે દેર પૂજા ભણાવી હતી.

(૨) ખંભાત.

આજે (જેઠ શુદ્ધ ૮) શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના નિર્વાણ દિવસે હોવાથી શેઠ અંબાલાલ પાનાચંદની જૈન ધર્મશાળાને વાવટા અને તોરણથી અત્યંત આકર્ષક બનાવવામાં આવી હતી કે જ્યાં રાત્રે જયંતીનો મેળાવડો થતાં જેમાં આશરે ૫૦૦. ૬૦૦ સ્ત્રી પુરૂષોએ હાજરી આપી હતી. કાર્યના પ્રારંભમાં “શ્રી મોહનલાલજી પાઠશાલા”ના વિદ્યાર્થીઓએ પ્રભુસ્તુતિ મનોહર રૂસમાં સન્ન થઈ મધુર કંઠે ગાઈ સંભલાવવા પછી સભાનું પ્રમુખપદ અત્રેના નગરશેઠ વેણીભાઈ દીપચંદને આપવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ રા. રા. ગકુરભાઈ છોટા-

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લાલ મોદીએ જ્યંતિ ઉજવવાના હેતુએ, તેની સાક્ષ્યતા અને જ્યંતિ પ્રસંગે કરવાનાં આવશ્યક પરોપકારી કાર્યો વિગેરે કહી સંભળાવ્યા હતા. અને ત્યારબાદ રા. રા. વકીલ મોહનલાલ નગીનદાસ હાઇકોર્ટ ખેલીડરે પરોપકારી પૂજ્યપાદાર્યાર્યશ્રીનું જીવનવૃત્તાંત, જૈન શાસન ઉપર કરેલો અગણીત ઉપકાર અને ધર્મને અર્થે ઉઠાવેલો અથાગ પરિશ્રમ વિગેરેનું વિદ્વત્તાપૂર્ણ વિવેચન કરી શ્રોતાઓના મન પ્રસન્ન કરી દીધાં હતાં. ત્યારબાદ રા. રા. શકરાલાલ અમરચંદ કાપડીઆએ ટુંક વિવેચન કર્યા બાદ મી. લોગીલાલ સાકલચંદે ગુરૂ સ્તુતિ વાળા સાથે ગાઈ બતાવી હતી. અત્રેની હાઇસ્કુલના હેડમાસ્તર સાહેબ લોગીલાલ નગીનદાસ એમ. એ. એસ. ટી. સી. ડીએ. ઉપસંહાર કરતાં આચાર્યશ્રીએ આપણા અનાદિ મહાન ધર્મને અન્ય ધર્માનુયાયીઓના આક્ષેપમાંથી સદાને માટે મુક્ત કર્યા છે. તથા યુરોપ અમેરિકાદિ દેશોમાં ધર્મ ફેલાવવા સાઈ કેટલો પરિશ્રમ સહન કરેલો છે તેનું યથાસ્થિત વર્ણન આપ્યું હતું. જ્યંતિનું કાર્ય સમાપ્ત કરતાં પહેલાં પંડિત મણીલાલ પોપટલાલે ભાષણ આપ્યું હતું. ત્યારબાદ રા. રા. દીપચંદ પાનાચંદ માસ્તરે પ્રમુખ સાહેબના તરફથી ટુંક વિવેચન કરી સભાનો આભાર માની વિદ્યાર્થીઓને મીઠાઈ બહેચવા પછી મેળાવડો બરબાસ્ત થયો હતો.

રતલામમાં ઉજવાયેલ જ્યંતિ.

આ વરસે શ્રીમદ્ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનીશ્રી કુસુમવિજયજી અત્રે બીરાજે છે, તેમના ઉપદેશથી આ વરસે આચાર્યશ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરજીની જ્યંતિ ઉજવવાનો અત્રેના સંઘ તરફથી પ્રથમથી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો હતો. જેઠ શુ. ૮ ના રોજ આ જ્યંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. મંદસોર વિગેરે નજીકના ગામોના ગૃહસ્થોએ તેમાં ભાગ લીધો હતો. સવારે આખો સંઘ વ્યાખ્યાનશાળામાં એકઠો થયો હતો. અને મુનિશ્રી કુસુમવિજયજીએ આત્મારામજી મહારાજનું “જીવન ચરિત્ર” ગાહુજ અસરકારક શબ્દોમાં વર્ણવી બતાવ્યું હતું. સાથે સાથે સંસારની અસારતા, વિનય ગુણની પુષ્ટિ, વિગેરે ઉપર પણ મહારાજસાહેબે વિવેચન કર્યું હતું. વળી રાત્રે ઉપાશ્રય પાસેની ધર્મશાળામાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજની છબી પધરાવી ત્યાં આગળ ભાવના કરવામાં આવી હતી. તે વખતે પણ રતલામના સંઘના બધા આગેવાનો હાજર હતા.

શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિશ્વરની ઉજવાયેલી જયંતી.

૨૯૭

ઈંદોરમેં ઉજવાયેલ જયંતી.

જેઠ સુદિ ૮ શુક્રકે રોજ ઈંદોર શહેરકે અંદર સ્વજીરી બજારમેં સડકકે ઉપર શ્રી યુત હિરાલાલજી વાલા મંચમકાનમેં શ્રીવિજયનંદસૂરી-શ્વરજી ઉર્ફે શ્રી આત્મારામજી માહારાજકી વિજયજયંતી ઉજવનેમેં આઈ. પ્રારં-ભમેં મુનિશ્રીકર્પૂરવિજયજીને શ્રી વિજયનંદસૂરિ અષ્ટકકે કાવ્ય તથા અરુછે અ-રુછે હંદ સુનાયેયે, તદનંતર ગુરુમાહારાજ શ્રીમાન્ હંસવિજયજી માહારાજ સાહેબને શ્રી વિજયનંદસૂરીશ્વરજીકા જીવનવૃતાન્ત સંબંધી વ્યાખ્યાન વૈરાગ્યરસસેં ભરપૂર પ્રભાવશાલી સુનાયાયા. છેવટમેં પન્યાસજી શ્રીસંપતવિજયજી માહારાજને “ સ્વર્ગે ગયે જ્ઞાતપદમેં ” વગેરે વૈરાગ્યજનક સૂરીશ્વરકે ગુગર્ભિત કીતેનક ગાયન સુના-યેયે. આખીરમેં ગુરુ ઘંટાલકા પુસ્તકકી પ્રભાવના લેકર સભા વિસર્જન હુઈયી. ઉસરોજ દેવલમેં બડી પૂજા મળાનેમેં તથા અંગી રચના કરાનેમેં આઈયી તથા રાત્રીમેં વ્યાખ્યાનશાલાકે અંદર ધર્મ જાગરણ હુવાયા.

પુનામાં ઉજવાયેલ જયંતી.

મુનિમહારાજ શ્રી દોલતવિજયજીના સદુપદેશથી જેઠ સુદી ૮ ને વાર શુક્રવારના દીવસે જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરી (આત્મારામજી) મહારાજનો એકવીશમો નિર્વાણોત્સવ અત્રે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. તે દિવસે શા. મનસુખલાલ દયાળજી તરફથી પૂજા, પ્રભાવના, આંગી વિગેરે અતિ ધામધુમથી કરવામાં આવ્યાં હતાં. તેમજ પુના સીટીમાં પણ મુનિમહારાજ શ્રી રાજવિજયજીના ઉપદેશથી પૂજા લણાવવા વિગેરે કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

વેરાવળમાં ઉજવાયેલ જયંતી.

જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયનંદસૂરી (શ્રી આત્મારામજી) ની જયંતિ શ્રી વેરાવળના શ્રી સંઘ તરફથી ઉજવવા માટે સં. ૧૯૭૨ ના જેઠ સુદી ૮ શુક્રવાર તા. ૬-૬-૧૯૧૬ ના રોજ શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધકશાળાના હોલમાં બપોરના એક વાગે મુનીમહારાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજીના પ્રમુખપણા નીચે મેલાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. જૈન તથા જૈનેત્તર ગૃહસ્થોનીસંખ્યા તેમજ શ્રાવિકાઓ તથા વિદ્યાર્થીઓ વીગેરેથી હોલ ચીકાર ભરાયો હતો. શ્રી આચાર્ય મહારાજશ્રીની છબી (મુર્તિ) એઈલપેઇન્ટ શાક્ટ્યાણજી ખુશાલ તરફથી કરવામાં આવેલ તે જ્ઞાનશાળામાં ખુદી સુકવાની શુભ ક્રિયા મુની મહારાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી તથા વિચારવિજયજીના હાથથી કરવામાં આવી હતી. ખુદી સુકયા

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાદ તેમની પૂજા વાસદેવથી કરવામાં આવી. ત્યારબાદ વિદ્યાર્થીઓએ મધુર સ્વરથી શ્રી મંગળાચરણ કર્યું, ત્યારબાદ મુનીમહારાજશ્રી વિદ્યાવિજયજીએ આચાર્યશ્રીનું ટુંકમાં પણ સ્પષ્ટ અને સરલતાથી ચરિત્ર કહી બતાવ્યું હતું. માસ્તર કાળીદાસે આચાર્યશ્રીના ગુણોનું એક ગાયન ગાઇ આજના લગ્ય મેળાવડાની ખુશાલી બતાવતાં આવેલા સજ્જનોનો આભાર માનવામાં આવ્યો. જ્ઞાનશાળાના વિદ્યાર્થીઓને શા. કથાઓ ખુશાલી માતાજી સુંદરબાઈના તરફથી ઇનામ આપવામાં આવ્યું ત્યારબાદ આચાર્યશ્રીની જય બોલાવી સભા વિસર્જન કરવામાં આવી.

તથા શ્રી દેરાસરજીમાં મરહૂમ મહાત્માશ્રીની કરેલી અષ્ટપ્રકારી પૂજા લઘુ-વવામાં આવી હતી.

શહેર ધોરાજીમાં ન્યાયાલોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સુરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની ઉજવવામાં આવેલી જયંતી.

આજરોજ ધોરાજીમાં સવારના ઉપાશ્રયના ચોકમાં શ્રીમદ્ જૈનાચાર્ય વિજયાનંદ સુરીની જયંતી ઉજવવાનો લગ્ય મેળાવડો વક્તા પૂજ્ય મુની મહારાજ શ્રી વિનય-વિજયજી મહારાજશ્રીના અધ્યક્ષપણા નીચે ભરવામાં આવ્યો હતો. મેલાવડામાં જૈનો તેમજ જૈનેતર ભાઈઓ તથા બાઈઓએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી તેમજ તમામ અધીકારી વર્ગ તથા વકીલમંડલે તથા સ્થાનકવાસી ભાઈઓએ હાજરી આપી શોભામાં વૃદ્ધિ કરી હતી. શરૂઆતમાં જૈન જ્ઞાનશાળાના વિદ્યાર્થીઓએ પ્રભુસ્તુતી કરી હતી. બાદ બાખરા દુલભજી માધવજીએ તથા શા. પાનાચંદ કર-મચંદ મેલાવડાનો ઉદ્દેશ અને જયંતિ એટલે શું અને શા વાસ્તે ઉજવવામાં આવે છે તે વીસ્તારથી જણાવેલ હતું. બાદ જામનગરના રહીશ મીં ભોતીચંદ પાનાચંદ મહેતાએ સ્વર્ગવારી ઉક્ત મહાત્માનું ટુંક જીવન ચરિત્રનો નીબંધ વાંચી સંભલાવી તે ઉપર વીસ્તારથી વીવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ બાખરા દુલભજી માધવજી તથા મીં પોપટલાલ ઊમેદચંદે તે સંબંધમાં ભાષણો કર્યા હતાં. બાદ વક્તા મુનિ મહારાજ શ્રી વિનયવિજયજીએ મધુર વાણીએ પોતે પોતાનું ભાષણ શરૂ કરી શ્રોતાજનો ઉપર ઘણી ઊંડી અસર કરી હતી. મહારાજશ્રીના બોધ ઉપરથી જ્ઞાનઆ-તામાં આશરે રૂપીઆ ૫૦૭ પચાશ થયા હતા. બાદ બપોરને વખતે શ્રીદેરાસરજીમાં સતરલેહી પૂજા લઘુવવામાં આવી હતી અને તે વખતે મુની મહારાજશ્રીએ હાજરી આપી હતી. બાદ રાતના શ્રીદેરાસરજીમાં ભાવના ભાવવામાં આવી હતી.

શ્રીમદ્ વિજ્ઞયાનંદસૂરિશ્વરની જુદે જુદે સ્થળે ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૮૯

મુનિરાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજની આણસા ગામમાં ઉજવાયેલ જયંતી.

અત્રેથી શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સમુદાયના મુનિશ્રી માણેકવિજયજી તથા મુનિશ્રી માનવિજયજી મુનિશ્રી નરેન્દ્રવિજયજી તથા મુનિશ્રી સંતોષવિજયજીએ ચાર ઠાણા હાલ છે.

જેઠ સુદ ૮ નારોજ ઉપાશ્રયમાં શ્રીસંઘની એકત્ર સભા થઈ હતી. શ્રી આત્મારામજી મહારાજશ્રીનું જીવનચરિત્ર શ્રી માણેકવિજયજી મહારાજે સુણાવ્યું હતું. પછી મુનિશ્રી માનવિજયજીએ પણ કિચિત્ સ્વરૂપ સુણાવ્યું હતું, પછી શુંહલી બોલ્યા પછી અત્રેની પાઠશાલાના માસ્તર ત્રીલોવનદામ દલીચંદે હીરાલાલ હંસરાજજીએ વર્ણવેલું આત્મારામજીનું જીવન ચરિત્ર સંઘમાં વાંચી સંભળાવ્યું હતું. ત્યારબાદ વિદ્યાર્થી-વર્ગ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની સ્તુતિ બોલ્યા હતા. પછી સંઘ તરફથી આત્મારામજી મહારાજના આત્માની શાંતિ ઇચ્છી હતી. મહારાજજીએ છેલ્લું મંગલાચરણ કરી સભા વિસર્જન થઈ હતી. તે દીવસ પ્રભાવના તથા પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

અમદાવાદમાં ઉજવાયેલ જયંતી.

ન્યાયાંભોનિધિ તપગચ્છાચાર્ય શ્રીમદ્ વીજ્ઞયાનંદસૂરીશ્વર શ્રી આત્મારામજી મહારાજની સંવત ૧૯૭૨ ના જેઠ શુદ્ધ ૮ ની સ્વર્ગતિથી હોવાથી અમદાવાદમાં શેઠ હઠીલાઈ કેસરીસીંગની દીદલી દરવાજા બાહેરની વાડીમાં અત્રે પધારેલ મુનિશ્રી લખ્ખીવીજયજી મહારાજના ઊપદેશથી માધુપરા વીગેરે સદ્ગૃહસ્થોએ શ્રીમદ્વલ્લભવીજયજી મહારાજકૃત નવાણું પ્રકારની પૂજા રાગ રાગણી સાથે ગાઈ હતી અને તેજ દીવસે ઘણાજ ઠાઠથી ભારે આંગી રચાવવામાં આવી હતી.

ન્યાયાંભોનિધિ તપગચ્છાચાર્ય શ્રી વિજ્ઞયાનંદસૂરિશ્વરજી (આત્મારામજી મહારાજની) જામનગર શહેરમાં ઉજવવામાં આવેલી જયંતી-

જેઠ શુદ્ધ અષ્ટમીને દિવસે જામનગર શહેરમાં પાઠશાળાના ભવ્ય અને વિશાળ મકાનમાં સવારના વખતે મહારાજજીની જયંતી ઉજવવાને માટે ભવ્ય મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. રસ્તાઓ તથા પાઠશાળાનું મકાન વાવડા તથા ધ્વજ પતાકાથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. પાઠશાળાનું ભવ્ય મકાન શ્રોતાજનોથી તથા રાજપુરોહીથી ચીકાર ભરાઈ ગયું હતું. રાજના ગવૈયાઓએ મધુર સ્વરથી શુરસ્તુતિરૂપ પદ ગાઈ

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંભળાવ્યું હતું, ત્યારબાદ વકીલ સાકલચંદ નારણજીએ આમંત્રણપત્રીકા વાંચી સંભળાવી હતી, અને મહારાજશ્રીના જીવનચરિત્રમાંથી કાંઈક અંશનું દીગ્દર્શન કરાવ્યું હતું, અને અમેરિકાના ચિકાગો શહેરમાં જ્યારે સર્વે ધર્મોના આચાર્યોની એક સભા ઓલાવવામાં આવી હતી, ત્યારે મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને પણ ત્યાં પધારવામાટે આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ આપણા ધર્મના ગંધારણ પ્રમાણે ત્યાં સાધુઓથી જઈ ન શકાય તેમ હોવાથી મહુમ વીરચંદ રાઘવજી ગાંધીને છ માસસુધી પોતાની પાસે અભ્યાસ કરાવી, જૈન તત્વોનું સારી રીતે દિગ્દર્શન કરાવી તેઓને અમેરિકાના ચિકાગો શહેરમાં મોકલ્યા હતા, અને ત્યાં જઈ મી. ગાંધીએ ત્યાંના લોકોને જૈન ધર્મથી સારી રીતે પરિચય કરાવેલા છે, તે મહાન કાર્યના કર્તા પણ મહારાજજી છે, વિગેરે અનેક કાર્યોથી મહારાજજીના ગુણાનુવાદ કર્યાબાદ મહારાજજીનું જીવન ચરિત્ર આપણને આજના મુખ્ય વિવેચનકાર મુનિ મહારાજ શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજ સંભળાવશે, તે સર્વે ગંધુઓ શાંતિથી સાંભળશે, એવી વિનંતિ કરું છું.

બાદ મુનિ મહારાજ શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે મંગળાચરણ તથા ગુરુ સ્તુતિ કર્યા બાદ જરીના કપડાથી શણગારવામાં આવેલી વ્યાખ્યાનની પાટ ઉપર મધ્યમાં ઉંચે આસને મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ફોટો (મૂર્તિ) પધારાવવામાં આવ્યો હતો, તે દર્શાવી મહારાજજીની આહ્વાદકારી મૂર્તિદ્વારા સ્વર્ગવાસી આત્મારામજી મહારાજજીની ઓળખાણ સર્વે શ્રોતાજનોને કરાવી પોતાનું વિવેચન શરૂ કર્યું હતું, શરૂઆતમાં જણાવ્યું જે આવા મહાત્માઓની જ્યંતી કાંઈ આજકાલ ઉજવવામાં આવે છે એમ નથી, પરંતુ શાસ્ત્રોના દૃષ્ટાંતથી જણાવ્યું જે પ્રાચીન કાળથી મહાત્માઓની જ્યંતી ઉજવાય છે તે સિદ્ધ કરી બતાવ્યું હતું. ત્યારબાદ મહારાજજીનું જીવનચરિત્ર કહેતાં જણાવ્યું જે મહારાજજીના જીવનનું વ્યાખ્યાન કરવા માટે વરસોના વરસો હોય તો પણ થઈ શકે તેમ નથી તો હું માત્ર કલાક બે કલાકના ટાઈમમાં તો તેઓશ્રીનું જીવનચરિત્ર શી રીતે કહી શકું? તો પણ મહારા પરમ ઉપકારી ગુરુમહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કે જેઓની બે છબી આત્મારામજી મહારાજજીની છબીની બન્ને બાજુએ રાખવામાં આવી હતી તેમાંથી એક છબી હાથમાં લઈ તેઓશ્રીની એટલે કે મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીની ઓળખાણ શ્રોતાજનોને કરાવીને કહ્યું જે તેઓએ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની હયાતી સુધી સાથે રહી જે મહારાજજીના જીવન સંબંધી અનુભવ લીધેલો છે તેઓની પાસેથી તેના આ સેવકે જેવી રીતે મહારાજજીનું ચરિત્ર સાંભળેલું છે તેવી રીતે હું આજના શ્રોતાજનો સમક્ષ સંક્ષેપમાં વિવેચન કરીશ.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિધરની જુદે જુદે સ્થળે ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૬૧

ત્યારબાદ મહારાજશ્રીનું રસીક અને આશ્ચર્યકારી અને શ્રોતાજનોના મનને આહ્વાદકારી જીવન ચરિત્ર સંક્ષેપમાં સંલગ્નાવ્યું હતું. તેમાં મહારાજજીની અલૌકિક ધૈર્યતા તથા તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદ જેવા અનેક ઉત્તમ ગ્રંથ બનાવીને અપૂર્વ જ્ઞાનશક્તિ તથા અન્યદર્શનોવાળા સામે ધર્મચર્યામાં અજીતવાદી સમાન તથા પંન્થમથી ઘણી વખત ગુજરાતમાં પધારી જૈન તથા જૈનેતરો ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યા છે વિગેરે અનેક ગુણોનું દીગ્દર્શન કરાવ્યું હતું.

છેવટમાં શ્રીમદ્જીનું જીવનચરિત્ર સંક્ષેપમાં પૂર્ણ કર્યા બાદ મહારાષ્ટ્રીય તિલક સમાન શાસ્ત્રીજી હાથીભાઈએ શ્રીમદ્જના વિષે ઘણુંજ અસરકારક અને આનંદકારી વિવેચન કર્યું હતું, તથા જયંતી એટલે શું તેનો સ્ફુટ રીતે અર્થ કરી શ્રોતાજનોને જયંતી ઉજવવાથી થતા ફાયદા જણાવ્યા હતા. ત્યારબાદ જામનગરના હેડમાસ્તર બનીઆમાસ્તરે સમય અનુસાર વિવેચન કર્યું હતું, ત્યારબાદ મુનિરાજ તિલકવિજીએ શ્રીમદ્જીનું જીવનચરિત્ર પદ્યમાં રચેલું મધુર સ્વરથી ગાઈ સંલગ્નાવીને શ્રોતાઓને આનંદ પમાડ્યો હતો. ત્યારબાદ મુનિરાજ પ્રતાપવિજયજીએ શ્રીમદ્જના પૂન્યનો પ્રભાવ કેવો હતો તે વિષે બનેલ દૃષ્ટાંત આપી લોકોને શ્રીમદ્જના પૂન્યના પ્રભાવનો મહીમા બતાવ્યો હતો. મુનિરાજશ્રી જયવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપણા નીચે આ મેળાવડો-કરવામાં આવ્યો હતો. બાદ આજના શ્રીમદ્જની જયંતીની યાદગીરીમાં કન્યાઓને ઈનામ તથા કેટલીક-જાહેર સખાવતો થઈ હતી. ત્યારબાદ મુનિરાજશ્રી લલિતવિજયજીએ ઉપસંહાર કરી શાંતિનાથ ભગવાનની જય બોલાવી સભા વિસર્જન થઈ હતી. બાદ બપોરના ચોરીવારા દેરાસરમાં આત્મારામજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા ઠાઠમાઠથી લણાવવામાં આવી હતી અને તેજ દેરાસરમાં આવેલી આત્મારામજી મહારાજજીની મૂર્તિ પાસે મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીકૃત ગુરૂસ્તુતિ રૂપ મોટા મહારાજની પૂજા લણાવવામાં આવી હતી. શ્રી ધર્મનાથજી મહારાજના દેરાસરમાં પણ પૂજા લણાવવામાં આવી હતી.

પંજાબમાં ઉજવાયેલ જયંતી.

ઉપરના શહેરો સિવાય પંજાબના મુખ્ય મુખ્ય શહેર ગુજરાનવાલા, અંબાલા, લુધીયાના, હોશીયારપુર, જીરા, પટ્ટી, માલેરકોટલા, સનખતરા નારોવાલ, સમાના, જંખૂ, લાહોર; અને કસુર વગેરે સ્થળોએ રાખેતા મુજબ જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. જેમાં ગુજરાનવાળા તથા અંબાલા શહેરમાં તો રથયાત્રાનો વરઘોડો કાઢી તથા જાહેર ભાષણો આપી વિશેષપણે ગુરૂભક્તિ દર્શાવી હતી.

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિજી (આત્મારામજી મહારાજ)

તેમના જીવનચરિત્ર ઉપરથી ઉદ્દભવતા વિચારો.

૭ ← → ૭ ← → ૭

જીવનની પ્રત્યેક ભાવના ખરેખર અપૂર્વ છે. કાંઈને કાંઈ નવીનતાની ઉત્પાદક છે; છતાં શા માટે અમુક જીવન જગત્માં વંધ અને સ્પૃહણીય ગણાય છે? જગત્ની શિષ્ટ અને પ્રતિષ્ઠિત બુદ્ધિ જેમ શુદ્ધ વિચારની તુલના કરી પ્રવર્તે છે, તેમ આ પ્રશ્નના મૂળભૂત કારણની સુક્ષ્મ પર્યાલોચના કરતાં જણાશે કે એ જીવનની સાથે એ જીવનવાહકનો આત્મા કર્તવ્યાકર્તવ્યનો નિર્ણય કરી જગત્માં સંયોગાનુસાર મળતા સર્વ પ્રસંગો ઉપર સ્વામિત્વ મેળવવાનું બળ મેળવી વિવેક દૃષ્ટિથી નિર્ણય કરેલા વિશિષ્ટ કર્તવ્યોમાં પોતાને હમેશાં ઓતપ્રોત કરી દે છે અને એ કર્તવ્યોને જીવનના સર્વસ્વ તરીકે સ્વીકારી લે છે. જીવન અને કર્તવ્યની દીવાલોને જોડી દેનાર મહાત્માનો પ્રાદુર્ભાવ જગત્માં તે કાળ અને તે પછીના કાળમાં ઉત્પન્ન થનાર પ્રાણીવર્ગના પુણ્યપ્રકૃતિના બળે થાય છે. તેવા મહાત્માઓ પૈકીના એક ‘શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદસૂરિ’ હતા. એમના સ્થૂલદેહનો જન્મ વિ. સં. ૧૮૮૩ પંજાબમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ મે ‘રૂપાદેવી’ માતાની કુક્ષિએ ક્ષત્રિય કુટુંબમાં થયો હતો. અને ‘આત્મારામ’ તરીકે નામ નિર્ણય કરવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે બાહ્યજીવનમાં ‘આત્મારામ’ તરીકે અને પછીથી આંતરજીવનમાં ‘વિજ્યાનંદસૂરિજી’ તરીકે—એમના સંબંધમાં વિચારવાનું એ ઉપસ્થિત થાય છે કે ક્ષત્રિય-વીર્યશાલી કુટુંબમાં જન્મ પામવો એ ‘પૂર્વોપાર્જિત પુણ્યપ્રકૃતિનું’ લક્ષણ છે. જે મનુષ્ય જન્મથી ક્ષત્રિય હોય છે તેમનો સિદ્ધાંત ‘સેવા ધર્મ’નો હોય છે. નિર્બલ પ્રાણીઓનું રક્ષણ કરવું એ તેમનું જીવનકર્તવ્ય હોય છે અને તેથીજ અન્ય પરિભાષામાં તે રક્ષકવર્ગ ગણાય છે. ક્ષત્રિય તરીકે જન્મેલા પ્રાણીને વારસામાં—પરાક્રમ—વીર્ય સ્વાભાવિકપણે મનુષ્ય તરીકેના બંધારણમાં—મળેલું હોય છે. જેથી જો તે બળની—સત્તાની ઉત્ક્રાંતિ રાજ્ય લોભમાં થાય તો તે અનેક પ્રજા ઉપર સ્વામિત્વ ધારણ કરનાર ‘રાજા’ બને છે અને જો તે સત્તા સમાજકર્તવ્ય, અને આધ્યાત્મિક વિચારોને જન્મ આપે તો તે તે સમાજના ‘ધર્માચાર્ય’ બને છે. ક્ષત્રિયને ઉચિત વીર્ય જન્મથીજ પામવાના આવાજ કાંઈક ગર્ભિત હેતુને અનુસરીને તીર્થ-કર જેવા મહાત્માનો જન્મ પણ ક્ષત્રિયવંશ શિવાય અન્યત્ર કદાપિ થતો નથી. સુભાગ્યે સૂરિજીનો જન્મ પણ તેવાજ વીર્યસંપન્ન કુટુંબમાં થયો અને એ સંસ્કારોનું પોષણ થતાં ઉચ્ચ આદર્શને સમાજ સમક્ષ પ્રબલ પુરૂષાર્થથી અનેક દૃષ્ટિબિંદુઓ દ્વારા રજુ કર્યો.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિચરની જુનાગઢમાં ઉજવાયેલી જયંતી. ૨૩

સં. ૧૯૩૨ માં મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજી જેમને તે વખતના પ્રાણીઓ 'દાદા' ના ઉપનામથી ઓળખતા હતા. તેમની પાસે સંવેગી દીક્ષા અંગીકાર કરી. આ પહેલાં એમણે સ્થાનકવાસી જૈન દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી, પરંતુ એમના તત્ત્વો એમને ન્યાયથી દૂર અને અસમજસ લાગવાથી પુનઃ તપગચ્છમાં દીક્ષા ગ્રહણ કરી. એ વખતે એમના યોગ જીવનની શરૂઆત થઈ. પ્રથમનો જન્મ એમના સ્થૂળદેહના પ્રાદુર્ભાવ રૂપ હતો, બ્યારે આ બીજો જન્મ એમના આધ્યાત્મિક જીવનમાં દીપક પ્રકટાવવા માટે હતો.

આ ઉપરથી મનુષ્ય તરીકેના બંધારણમાં 'સંસ્કાર' પરત્વે વિચાર કરવાનું બળ આપણને પ્રાપ્ત થાય છે. મનુષ્યમાત્રમાં 'સંસ્કાર' ચોક્કસ પ્રકારની જીવનમાં વિલક્ષણતા લાવે છે. સંસ્કાર ગમે તેવા કષ્ટતપને પણ સફળ કરાવે છે. કુસંગના વાતાવરણમાં ઘેરાઈ ગયેલા કોઈપણ મનુષ્યના જે પૂર્વપરિચિત સંસ્કારો શુદ્ધ હશે તો તે તેમાંથી અપૂર્વ પુરૂષાર્થથી માર્ગ કરી શકે છે. તેથી ઉલટું અશુદ્ધ સંસ્કારોથી પરિવૃત્ત મનુષ્ય ગમે તેવા સત્સંગમાં રહેવા છતાં પણ ઊંચર ક્ષેત્રની જેમ પાત્રતા પામી શકતો નથી. વસ્તુસ્થિતિ આમ હોઈ સંસ્કારો સારા એકઠા કરવા માટે મન વાણી અને શરીરના વર્તનો ઉપર બારીક તપાસ રાખતાં શીખવાની પ્રબળ આવશ્યકતા છે. જેમ બને તેમ જીવન સમીપ ઉત્તમ આદર્શો પ્રાપ્ત થાય એ માટે પ્રયાસની અધિક અગત્ય છે; અને મનુષ્યજીવન પ્રાપ્ત કરી-બુદ્ધિરૂપ સાધનનો સદુપયોગ આ જન્મમાં શુદ્ધ સંસ્કારો એકઠા કરી અન્ય જન્મોની તૈયારી કરવા પ્રયત્ન શીખ થવું; એજ શાસ્ત્રોનો પણ વારંવાર સદુપદેશ છે. ચારિત્ર મોહનીય કર્મના ક્ષયોપશમથી લાગવતી દીક્ષાનો ઉદ્યકાળ પ્રકટ થાય છે, અને એ કર્મોનો ક્ષયોપશમ એ પૂર્વપરિચિત સંસ્કાર બળનું પરિણામ છે. સૂરિજીને આ પ્રબળ સ્થિતિવાળા કર્મે માર્ગ આપ્યો અને એમના જીવનક્રમમાં વિલક્ષણ ફેરફાર થયો.

દીક્ષા પછી ચરણકરણાનુયોગની સાધના તરફ મહાત્માઓનું લક્ષ્યગિંદુ હોય છે. એક પ્રસંગ સૂરિજીને માટે એવો બન્યો કહેવાય છે કે પંજાબ-બુધીઆનામાં એમને જ્વરની સપ્ત બિમારી થઈ અને એકદમ વ્યાધિએ આત્મા ઉપર જબરજસ્ત સત્તા જમાવી. એમની શુદ્ધિ હતીજ નહિ. લાલા કેવરસેન વિગેરે એમના ઉપચાર માટે અણુછૂટકે અંગાલામાં લઈ ગયા. વેદનીય કર્મનું બળ મંદ થવા પછી શુદ્ધિ આવી અને આત્માએ પોતાની સ્થિતિ ઓળખી લીધી; પરંતુ મુનિવ્યવહારને ઉચિત પાદચારીપણાની જે પ્રતિજ્ઞા પ્રત્યેક મહાત્માને એ વ્રતનો નિર્વાહ કરવાને નિર્મિત હોય છે તેમાં ખલેલ પડેલી જોઈને અમદાવાદમાં તે સમયે વિરાજેલા

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને પૂજ્ય તરીકે માનેલા ‘મૂળચંદ્ર’ મહારાજ પાસે અજાણ્યે થયેલી ભૂલનું પણ પ્રાયશ્ચિત્ત ખુદ્દી રીતે પૂછાવ્યું અને એમના લખવા મુજબ સ્વીકારી લીધું. આ રીતે ચરણકરણાનુયોગ દ્વારા બાહ્યતપ અને આંતરતપ ઉભયની સાધના કરતાં જીવન વ્યતીત કરતા હતા.

‘લઘુતાસેં પ્રભુતા મિલે પ્રભુતાસેં પ્રભુદ્ધર’ એ ન્યાયે જેમ જેમ આત્મા-રામજી મહારાજ પોતાનું કર્તવ્ય સમાજ સમક્ષ વિશાળ કરતા ગયા, તેમ તેમ ગુણોની કદર કરનાર મનુષ્યોની વૃત્તિઓ એકઠી થતી ગઈ. એમની પ્રતિભા તથા ઉપદેશમાળાકારે નિવેદન કરેલા આચાર્યને ઉચિત ગુણો એમનામાં જોધને સં. ૧૯૪૩ માં કાર્તિક વદી ૫ મે. એમને ‘સૂરિ’પદ આપ્યું અને ત્યારથી ‘વિજયાનંદ-સૂરિ’ કહેવાણા. તેઓ ગંભીર છતાં નીકર, ધૈર્યવાન છતાં સમયસૂચક અને શાંત છતાં સ્પષ્ટ વક્તા હતા. આ તેમના ગુણોને તેમની સમાગમમાં આવેલા મુનિમંડળનાં હૃદયો હજી પણ યાદ કરે છે.

એમની ગ્રંથસમૃદ્ધિ એમના પુરૂષાર્થ પરાયણ જીવનનો આદર્શ છે, જૈનતત્વાદર્શ, અજ્ઞાનતિમિરલાસ્કર, તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદ, સમ્યક્ત્વ સદ્યોદ્ધાર, જૈનધર્મ વિષયિક પ્રત્યેક પ્રશ્નોત્તર, જૈનમત વૃક્ષ, ચતુર્થસ્તુતિ નિર્ણય, નવતત્ત્વ વિગેરે એમનો અક્ષરદેહ આ ભરતભૂમિ ઉપર જન્મલંત પછે પ્રકાશે છે; અને જમાનાના સંક્રાંતિકાળમાં ભૂલા પડેલા અનેક આત્માઓને સર્વજ્ઞ શાસન-રાજરાજેશ્વરના સીધા દૃષ્ટિબિંદુમાં રાજમાર્ગ ઉપર સ્થાપે છે.

સંગીતકળામાં પણ તેઓએ ચોક્કસ પ્રકારનું સ્વામિત્વ મેળવ્યું હતું, અને એમ કહેવાય છે કે તે સંયોગો જે વડે પ્રાપ્ત થયા હતા તે પંજાબમાં ઉપાશ્રયની સામે રહેલા નાચિકાના ગૃહમાંથી નીકળતા વિવિધ વાજિત્રોના સુરો જાણી લેવાની વૃત્તિની સમયસૂચકતા હતી. સંગીતકળાના અભ્યાસને પરિણામે તેઓએ અષ્ટપ્રકારી પૂજા, નવપદજી પૂજા, સત્તરલેદી પૂજા વિગેરેની રચના કરી છે; જે અત્યારે નવીન પદ્ધતિએ સુંદર વાદ્યો અને સરોદો સાથે હર્ષભેર ગવાય છે.

એમના પ્રસંગમાં એવું પણ કહેવાય છે કે ભાવનગરમાં જે વખતે મુર્તિમાન શાંતરસ રૂપ મહાત્મા શ્રીમદ્ વૃદ્ધિચંદ્ર વિરાજતા હતા, તે પ્રસંગે શ્રીમદ્ આત્મારામજી ત્યાં પધાર્યા. જે વખતે બંને મહાત્માઓનો મેળાપ થયો એટલે વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ વડીલ હોવાથી આત્મારામજી મહારાજે તુરતજ સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરવા ચરણકમળમાં મસ્તક નમાવ્યું તે વખતે એમને અધર પકડી રાખી પ્રણામ કરવા ન દીધા અને વડીલ શ્રીમદ્ વૃદ્ધિચંદ્રએ એમના પ્રતિ આપૂર્વ પ્રેમનું સ્વરૂપ હર્ષાશ્રુથી વ્યક્ત કર્યું. આ રીતે ‘આપણે ધર્મબંધુ છીએ’ એવી

શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વરના ચરિત્ર ઉપરથી ઉદ્ભવતો બોધ.

૨૬૫

ભાવનાનો સમાજ સમક્ષ પ્રચાર કરાવ્યો—એ વખતનો દેખાવ કેવો અપૂર્વ હશે! જેવી આત્મારામજી મહારાજની લઘુતા તેવીજ બુદ્ધિચંદ્ર મહારાજની વિવેકદંષ્ટિ. ઉભયની તુલના એમના હૃદયોજ કરી શકે. મુનિપણું પ્રાપ્ત કરીને પરસ્પર આવીજ સ્થિતિઓ હોઈ શકે. પરંતુ જે પ્રસંગોમાં એ બનાવો બને છે તેવા પ્રસંગોને પણ ઇતિહાસના અમર પૃષ્ઠો સંગ્રહી રાખે છે અને રાખશે.

જે સમયે અમેરિકા-ચીકાગોમાં ‘ધર્મ સમાજ’ મળવાની હતી, તે વખતે જૈન સૃષ્ટિમાં અદ્વિતીય સન્માનને પાત્ર સૂરિજી હતા; અને એમની ગ્રંથસમૃદ્ધિને અંગે આખા ભારતવર્ષના વિદ્વાનોના પરિચિત હતા. તેમના ઉપર તે પરિષદના સંચાલકો તરફથી જૈન દર્શનના પ્રતિનિધિ તરીકે સાદર આમંત્રણ મોકલવામાં આવ્યું; અમેરિકા જવું એ મુનિવ્યવહારની પરિપાલનામાં અશક્ય હતું જેથી મી. વીરચંદ રાઘવજી ગાંધી જેઓની બુદ્ધિ ઘણીજ તેજસ્વી હતી અને જેઓ ઇંગ્લેજ કેળવણી વડે પાછળથી ઍરીસ્ટર-એટ-લૉ થયેલા હતા; તેમના ઉપર તેમની દષ્ટિ પડી અને તેમને પ્રતિનિધિ તરીકે પસંદ કરી જૈન દર્શનના મૂળતત્ત્વો સમજાવી અને તે પાશ્ચાત્ય પ્રજા સન્મુખ રજુ કરવાનું અપ્રતિમ બળ આપી જૈન દર્શનની વિજય ધ્વજ અમેરિકા જેવા આર્યધર્મ રહસ્યથી અજ્ઞાન દેશમાં ફરકાવી એ એમના જીવનના અનેક પુરૂષાર્થોમાંનો એક પ્રબળ પુરૂષાર્થ હતો.

પૂર્વોક્ત પ્રકારે ખાસ કરીને ક્ષત્રિયોચિત વીર્ય વારસામાં મળેલું હોવાથી એમની સામાન્ય આજ્ઞા પણ નીડર અને સ્વતંત્ર હતી. એમણે પરદર્શન અને સ્વદર્શનની તુલના કરવામાં જીવનનો મોટો વિભાગ રોક્યો હતો અને એમ પણ હતું કે એમના સમયમાં જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોના અનેક વિરોધીઓ બહાર આવ્યા તેમના દળને ખાળવા તેઓને કડક પણ ન્યાયપુરઃસર ભાષા વાપરી હતી—એ એમના પૂર્વપરિચિત સંસ્કારોનું પરિણામ હતું. એમના જેવા વીર્ય-પ્રતિભાશાળી મહાત્મા સર્વ રીતે ગચ્છ સંધારણામાં યોગ્યજ હતા.

આ ઉપરથી સામાજિક દષ્ટિબિંદુઓથી જોતાં એમણે જૈન સૃષ્ટિમાં નવીન જાગૃતિ આણવાનો પ્રયત્ન હાથ ધર્યો હતો. પૂર્વ પશ્ચિમના સંઘર્ષજીકાળના આ જમાનામાં આત્મતત્ત્વને દૂર મૂકી માત્ર જડવાદને પ્રાધાન્ય આપનારા સંયોગો તરફ ધ્યાન રાખી જનસમાજના હૃદય ઉપર તત્ત્વજ્ઞાનની અસર કયા પ્રયત્ન દ્વારા મજબૂત થાય તેની યોગ્યાયોગ્યતાનો નિર્ણય કરી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનને ‘તત્ત્વાદર્શ’ માં નવીનરૂપે અવતાર કરી સમાજ સમક્ષ મૂક્યું. એમના એ પ્રયત્નો એમની પછીનો જમાનો પણ પૂજ્ય બુદ્ધિથી ભરે છે.

ચરણકરણાનુયોગને એ રીતે સાધતા, નીડરપણે જૈન દર્શનને વિશ્વદર્શનમાં

૨૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અવતારતા, મહાત્મા તરીકે જીવન વ્યતીત કરતા, અન્યદર્શનના વિદ્વાનોની પણ એકી અવાજે પ્રશંસા પામતા, શ્રીમદ્સૂરિજી, આયુઃકર્મની સ્થિતિ પૂર્ણ થયે સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા. અને સમસ્ત ભારત વર્ષમાં એમના શિષ્ય પરિવારમાં અને એમના પરિચિત સર્વ જનોમાં શોક છવાઈ રહ્યો. પરંતુ એમના પુણ્ય આત્માએ વાવેલાં વૃક્ષોનાં ફળો લેવાને માટે એમની નિમિત્તે અનેક પુણ્ય સંસ્થાઓ ઉદ્ભવી અને એમના સ્મરણ ચિન્હ તરીકે પ્રત્યેક વર્ષે જયન્તીઓ હજી પણ ઉજવાય છે. એમના પરિવારમાં વિજયકમળસૂરિજી, ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ વીરવિજયજી, પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી, મુનિરાજ હંસવિજયજી, મુનિરાજ વલ્લભવિજયજી, અને પન્થાસજી દ્વાનવિજયજી વિગેરે મહાત્માઓ એમના પગલે ચાલી અનેક પ્રાણીઓને ઉપકાર કરી રહ્યા છે—એ એમણે વાવેલાં શુભ બીજોનું પરિણામ છે. સંક્ષિપ્તમાં એમના તરફનો આ ગુણાનુરાગ પ્રદર્શિત કરતાં ચીકાગોમાં છપાયેલા ધર્મસમાજના ભાષણમાં એમને માટે જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું છે, તે વાંચવાની સૂચના કરી વિરમીએ છીએ.

સંજય.

વર્તમાન સમાચાર.

શહેર ભાવનગરમાં શ્રી દશાશ્રીમાળી વણિક જ્ઞાતિના વિદ્યાર્થીઓ માટે ઉઘાડવામાં આવેલી બોર્ડિંગ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સનો મેળાવડો સં. ૧૯૬૪ ની સાલમાં અત્રે થયો હતો, તે વખતે શેઠ રતનજી વીરજીએ કરેલી સખાવતથી દશાશ્રીમાળી શ્રીઉદ્યોગશાળા પ્રથમ બોલેલી હતી તેનો લાભ જ્ઞાતિ તરફથી લેવામાં નહિ આવતાં તે સખાવતી પોતાની રકમ અને બીજી તેમાં રકમ વધારી તેના વ્યાજમાંથી ચલાવવા તેમના સુપુત્ર શેઠ પ્રેમચંદ્રરતનજીએ ઉપરની બોર્ડિંગને જન્મ આપ્યો છે. જેને નામ પોતાના મહુર્મ પિતાશ્રીનું આપવામાં આવ્યું છે. શેઠ પ્રેમચંદ્રભાઈ હસ્તક અત્રેની જૈન બોર્ડિંગ સુવ્યવસ્થાપૂર્વક ચાલતી હોવાથી આ બોર્ડિંગ બહુ સારા પાયા ઉપર આવશે, એમ અમને સંપૂર્ણ ભરસો છે. અમે તેઓની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

એક પ્રાચીન જૈન તીર્થ.

સર્વે જૈન ભાઈઓને ધ્યાનમાં રાખવા લાયક સૂચના કરવામાં આવે છે કે ગોધરા લાઇનમાં આવેલા ખરસાલીયા સ્ટેશનથી છ ગાઉને છેટે એક પરોડી નામનું ગામ છે. ત્યાં એક આપણું પ્રાચીન જીનું જિનમંદિર છે. અને તેમાં બાવીસમા ને-મિનાથ ભગવાનની ભવ્ય મૂર્તિ વિરાજમાન છે. મૂર્તિ બહુજ સુંદર અને અલૌકિક છે. આ મૂર્તિ પ્રથમ ધનેશ્વર નામના ગામમાં વિરાજિત હતી કે જે પરોડીથી બે ગાઉને છેટે આવેલું છે. કાળના અભાવને લીધે જે ગામ નષ્ટબ્રહ્મ થઇ જવાથી પ્રતિ-

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકનો આજના અંકનો વધારો.

પ્રાકૃતભાષા શિખવાનું સરલ સાધન
પ્રાકૃતકોશ—

પાશ્વચ્છીનામમાલા.

(રચના સમય વિક્રમસંવત્-૧૦૨૯, રચનાર મહાકવિ ધનપાલ.)

જૈનોની ધર્મભાષા પ્રાકૃત છે અને તે ભાષાના જ્ઞાન માટે ખાસ કરીને એક કોશની અગત્ય છે, એવું સૌ કોઈ સ્વીકારે છે. અત્યારસુધી આપણા દેશમાં આવેલ એક પણ પ્રાકૃત કોશ પ્રકટ થયો નથી. તે તે કોશની સામગ્રી પૂરી પાડવા આ અમારો પ્રયાસ છે. આ કોશ જ્ઞાનને ગમે તેવા મીઠા પદ્ધતી રચેલ હોયને સહેજ સ્મરણમાં રહી શકે તેમ છે તેથી પ્રાકૃતભાષાના અભ્યાસી દરેક મનુષ્યને તે કોશ એકસરખો ઉપયોગી છે. કોશમાં મૂળ, નીચે તેના અર્થો તથા પાછળ એક મોટો અક્ષરવાર શબ્દાનુક્રમ પ્રાકૃત, સંસ્કૃત અને ગૂજરાતી; એ ત્રણ ભાષામાં શબ્દાર્થ સાથે જોડવામાં આવેલ છે. શબ્દ શોધન—અને પ્રાકૃત સાથે સંસ્કૃત અને ગુજરાતીમાં કોષ રચવાનું કાર્ય ન્યાયતીર્થ—વ્યાકરણતીર્થ પંડિતવર્થ જેચરભાઈ જીવરાજે કરેલ છે તેજ આ ગ્રંથના ગૌરવ માટે પુરતું સંતીર્ષકિત છે. કોશ લગભગ પર્ચુષણ સુધીમાં ગ્રાહકોની પાસે આવશે. માટે પર્ચુષણ સુધીના ગ્રાહકો પાસેથી રૂ. ૧૧ અને તે પછીના ગ્રાહકો પાસેથી રૂ. ૧૧૧૧ લેવામાં આવશે. વી. પી જીડું.

પ્રાપ્તિસ્થાન.

B. B. & Co.

ખારગેટ—ભાવનગર.

તા. ક. લગાધના પ્રસંગથી કાગળની મોંઘવારી છતાં પણ આ કાર્યને અંગે જે મૂલ્ય રાખેલ છે તે ગ્રાહકોને માટે જરાપણ ભારે નથી.

આનંદ પ્રેસ—ભાવનગર

જૈનોમાં અત્યંત પ્રસિદ્ધિને પામેલ

પ્રાકૃતકથા—

સમરાઈચક્રહા.

(રચનાર—હરિભદ્રસૂરિ.)

અમારા વ્યવસાયને અંગે અમે એમ વિચાર્યું છે કે, જૈનોનું જેટલું મળે તેટલું પ્રાકૃતસાહિત્ય પ્રકટ કરવું. વિચાર કરતાં જણાય છે કે તે સાહિત્ય જે મૂળરૂપે જગતની સામે લાવવામાં આવે તો પ્રાકૃતભાષાના જાણનાર વિરલ હોવાથી તે સાહિત્ય જોઈએ તેટલું ઉપયોગિ થાય કે કેમ? એ એક પ્રશ્ન છે. માટે અમે એ તો એવું નક્કી કર્યું છે કે, તે પ્રાકૃતસાહિત્ય સંસ્કૃત છાયા સાથેજ પ્રકટ કરવું. અને તેમાં મંગલરૂપ આ અમારો પ્રથમ પ્રયાસ છે. સમરાઈચક્રહા એ કેવી રસપૂર્ણ કથા છે એ વાત જૈન સમાજમાં જાણીતીજ છે. પરંતુ તે કથા પ્રાકૃતમાં હોવાથી તેના મૂળનો રસ વાચકોને ન મળે એ સ્વાભાવિક છે. જ્યારે છાયા સહિત પ્રકટ કરવાથી એક સાધારણ સંસ્કૃત જાણનારો પણ તે કથાનો રસ લઈ શકશે અને સાથે સાથે તે પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસ પણ કરી શકશે. આવાં પુસ્તકો ઘણે આછે પ્રયાસે પ્રાકૃતભાષા શિખવવામાં સાધનરૂપ છે. આ કથાનું પુસ્તક પત્રાકારે તૈયાર થાય છે કે જેથી વ્યાખ્યાતાઓને માટે તે એક સુંદરતમ વ્યાખ્યેય છે. પ્રથમ ભાગ પર્યુષણ સુધીમાં ગ્રાહકોને મળી જશે. તેનું મૂલ્ય રૂ. ૧૧ પર્યુષણ સુધી અને ત્યારપછી રૂ. ૧૧૧૧ વી. પી. પોષ્ટેજ ભુદં.

દોષકવૃત્તિ:—શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણમાં અપ-
ભ્રંશ ભાષાના ઉદાહરણો આપેલ છે તે સમજવા મુશ્કેલ પડે છે. માટે
પૂર્વાચાર્યે તેના ઉપર એક વૃત્તિ કરી છે. તે છપાય છે. કિ. ૦-૬-૦

પ્રાપ્તિસ્થાન—

B. B. & Co.

ખારગેટ—ભાવનગર.

આનંદ પ્રેસ

ભાવનગર.

માણને ત્યાંથી ઉપરોક્ત ગામમાં લઈ જવામાં આવ્યા અને ત્યાં છાણીના ગલાશા નામના શેઠે એક સુંદર મંદિર બંધાવ્યું અને તેમાં પ્રભુને પધરાવવામાં આવ્યા. આ દેરાસર જીર્ણ થઈ ગયેલું હોવાથી હાલમાં તેનો ઉદ્ધાર કરવા પ્રયાસ ચાલે છે, ગામ ન્હાનું હોવાથી યાત્રાજીઓને ઉતરવા કરવાની કોઈ પણ ભતની સગવડ ન હોવાથી ત્યાં એક ન્હાની મોટી ધર્મશાળાની ખાસ આવશ્યકતા છે. ગયા કાર્તિક માસમાં વડોદરાનો સંઘ ત્યાં યાત્રા કરવા માટે ગયેલો તે વખતે કેટલાક જુદુસ્થોના હૃદયમાં ત્યાં એક ન્હાની સરખી ધર્મશાળા બાંધવાનો વિચાર થઈ આવવાથી તેના માટે કાંઈક રકમ અને જમીન વિગેરે લેવાની ગોઠવણ થઈ છે. ધર્મશાળાની જમીન, ગામના ઠાકોર સાહેબે કૃપાવંત થઈ (૨૦૧) રૂપીઆની નજીવી કિંમતે વેચાણ આપી છે એટલુંજ નહીં પણ તે રૂપીઆ પાછા ધર્મશાળા બાંધવા ખાતે આપી દીધા છે. આ શિવાય વડોદરા નિવાસી જવેરી ઇશ્વર શુભાનંદના વડીલ બંધુ મોતિલાલ શુભાનંદની વિધવા બાઈ નવીબાઈએ ધર્મશાળા ખાતે ૨૦૧) રૂપીઆની ઉદાર મદદ આપવાથી જીર્ણોદ્ધારનું તથા ધર્મશાળા બાંધવાનું કામ આરંભાયું છે. તેથી દરેક જૈન ભાઈઓને સવિનય નિવેદન કરવામાં આવે છે કે, તેઓ પોતાની ઇચ્છા અને શક્તિ મુજબ આ કામમાં સહાયતા આપશે. યાત્રાજીઓને પણ નિવેદન કરવામાં આવે છે કે, તેઓ આ તીર્થમાં આવી અઘોરિક અને આનંદદાયક પરમાત્માની મૂર્તિના દર્શન તેમજ પૂજન કરી પુણ્ય ઉપાર્જન કરશે. પરોલી ગામથી થોડેક છેટે એક વેજલપુર નામનું ગામ છે. જ્યાં આપણા જૈન ભાઈઓની સારી વસ્તી છે. ત્યાં એક નાથજીભાઈ મોરારભાઈ કરીને સદ્ગૃહસ્થ છે કે જેઓ આ તીર્થની યાત્રા માટે જતા યાત્રાજીઓને દરેક પ્રકારની સગવડ કરી આપી યાત્રામાં સહાયતા આપે છે.

આશા છે કે આ સંક્ષિપ્ત સૂચના ઉપર દરેક શ્રદ્ધાળુ ભાઈઓ ધ્યાન આપશે અને એકવાર આ તીર્થના દર્શન કરી પોતાના આત્માને સફળ કરવા પ્રયત્ન કરશે. આ સાથે યથાશક્તિ અને યથાભક્તિ, દેહરાસરના જીર્ણોદ્ધાર ખાતે તથા ધર્મશાળા ખાતે પૈસાની સહાય આપી પુણ્ય ઉપાર્જન કરશે. નાણાની મદદ કરનારને દેહરાસરના કારખાનાની છાપેલી રસીદ આપવામાં આવશે. વિશેષ કોઈ બાબતનો ખુલાસો કરવો હોય તો નીચે લખેલે ઠેકાણે પત્રવ્યવહાર કરવો. લી. શ્રી સંઘનો સેવક,
જીવણલાલ કીશોરદાસ.

૬૦—માંડવીરોડ, આદીશ્વરજીની ખડકીમાં—વડોદરા.

નીચેના ગ્રંથો અમોને લેટ મળ્યા છે જે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૧ સત્ય સુખકી કુંજઆ (હીંદી)	ચંદ્રસેન જૈન વૈદ્ય ઇટાવહ
૨ સંસાર ઔર મોક્ષ	"
૩ જીવદયા જ્ઞાનપ્રસારક કુંડનો રીપોર્ટ પાંચમો	
૪ બાળબાળ જૈન ધર્મ ભા. ૧-૨ જે	દિગંબર જૈન ગોપ્રીસ
૫ સમવસરજીસ્તવ:	શા. કેશવલાલ દલસુખભાઈ અમદાવાદ
૬ યોનિસ્તવ:	સદર
૭ જૈન કથા સંગ્રહ ભા. ૧ લો.	શા. બાલાભાઈ છગનલાલ અમદાવાદ
૮ જીવહિંસા નિષેધ	છગનલાલ વિદ્યારામ રાવળ હુણવાડા

રીપોર્ટ.

અમારા માનવંતા સભાસદો અને સુસ ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઈએ છીએ કે આ સભાનો ત્રીવાર્ષિક રીપોર્ટ (સંવત ૧૯૬૬ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી સંવત ૧૯૭૧ ના આશો વદી ૩૦ સુધીનો) હાલમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે, જે અપાઠ માસમાં ભેટની બુક શ્રી ચંપકમાલા ચરિત્ર વીં પીં મોકલવાની છે તેની સાથે આ રીપોર્ટ ભેટ મોકલવામાં આવશે, જેથી સ્વીકારી લેવા નમ્ર વિનંતિ છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

અન્ય બંધુઓને સુચના.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને જણાવવા રજા લઈએ છીએ કે સભા તરફથી કેટલાક પુસ્તકો હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે, જે ધારા મુજબ ભેટ આપવાના હોવાથી તેની જાહેર ખબર હવે પછીના અંકમાં આપવામાં આવશે. બહોળી સંખ્યામાં ગ્રંથો છપાતા હોવાથી તેમજ આર્થિક બાબતમાં પણ ઉદાર દીલથી ભેટ આપતા હોવાથી આ સભામાં દાખલ થયેલ લાઇફ મેમ્બરો (સુસ બંધુઓ) ને વિદિત છે કે અત્યાર સુધીમાં ભેટ મળેલા પુસ્તકોનું એક નાનું પુસ્તકાલય થયેલું હોવું જોઈએ. જે ગ્રંથોની સંખ્યા શુમારે ૮૫ છે.

બીજા બંધા કરતાં આ સંસ્થાએ લાઇફ મેમ્બરોને ગ્રંથો ભેટ આપવાનું ધોરણ ઘણું જ ઉદાર રાખ્યું છે જે સરખામણી કરવાથી કે રીપોર્ટ વાંચવાથી સમજી શકાય તેવું છે. વળી હાલમાં ઘણીજ બહોળી સંખ્યામાં ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરવાનો પ્રયાસ થતો હોવાથી અન્ય જૈન બંધુઓને આ સભામાં જોમ અને તેમ જલદી લાઇફ મેમ્બર થઈ તે ધાર્મિક સાથે આર્થિક લાભ લેવાં જેવું છે.

શ્રી જૈન શ્રવેતાંગર કોન્ફરન્સ તરફથી શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ

સ્કોલરશીપ (પ્રાઇઝ)

છેલ્લી મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષામાં ફોતેહમંદ નીવડેલા વિદ્યાર્થીઓ માટે.

મહુમ શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદના નામથી સોંપવામાં આવેલા એક ફંડમાંથી કોન્ફરન્સ ઓફીસ તરફથી એક સ્કોલરશીપ મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં સૌથી ઉંચા નંબરે પસાર થનારને તેમજ એક બીજી સ્કોલરશીપ સુરતના રહેવાશી અને કુદલે સૌથી વધુ માર્ક્સ મેળવનારને આપવા માટે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. એ બંને સ્કોલરશીપોનો લાભ લેવા ઇચ્છનાર જૈન શ્રવેતાંગર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીઓએ શ્રી જૈન શ્રવેતાંગર કોન્ફરન્સના રેસીડન્ટ જનરલ સેક્રેટરી શેઠ કલ્યાણચંદ સોલાગચંદ ઝવેરી પાચધુની મુબંઈ નં.૩ એશીરનામે તા.૧૫-૭-૧૯૧૬ સુધીમાં અરજ કરવી.